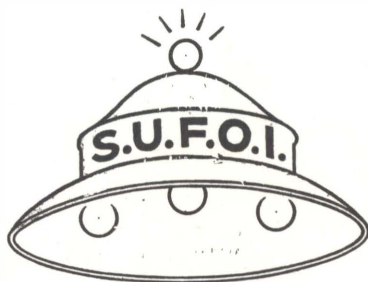
UFO NYT

S.U.F.O.I.

Sept. - Okt. 1964

Pris 4,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Information)

Redaktion, ekspedition, abonnement og forlag
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 5 16 75
Pris 24 kr. pr. år

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt 145
Flyvning i rummet 150
Ufologi 152
UFO-observationer over Skandinavien 155
Filosofi 162
Et forsvarskrift 167
Brevkassen 172
Litteratur 174
Diverse 174

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm 111.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrups Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg. Tlf. 1322.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør, tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 2 73 94.
Axel og Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj", Ry Nørskov pr. Ry. Tlf. Gl. Ry 150.
Repræsentanter for Fyn:
Frank Lerbæk, Strandhuse 35, Svendborg, tlf. 21 34 76.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. aug. 1964

JYLLAND:
Aarhus: Henning Meisner, Præstehaven 10.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 20, telf. 2 58 25.
Fredericia: J. M. Frandsen, Sdr. Voldgade 23, telf. 2 13 43.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Møgeltønder: E. Jensen, Grønnevej, telf. 4 83 40.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 2 92 98.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Skovvejen 21, telf. 5865.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telf. 221.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Holbæk: Finn Nielsen, Chr. Hansensvej 19 B.

Fortsættes på bagsiden

Teknisk...

 AKTUELT

(Ought to be translated).

Det næste store rumfartsprojekt, som USA, og sikkert også Sovjet arbejder med, er den såkaldte *„Aerospace-flyvemaskine"*. Det er en to-trins raket, hvor det øverste trin er forsynet med vinger og styreraketter, således at det kan manøvrere i rummet. Dette andet trin skal kunne anvendes flere gange, og dets opgave bliver at transportere rumpiloter og 3—4 tons fragt mellem rumstationerne og Jorden. Første trin planlægges som en billig, seriefremstillet fastbrændstof-raket. Årsagen til projektet er de store omkostninger til rumfartøjer, der kun kan anvendes en gang. Man håber at have fartøjet færdigt ca. 1970.

Også opsendelserne af flere Kosmos-drabanter med en raket har samme økonomiske årsag.

Sovjet

Kosmos 33 og 34 blev begge bragt til landing efter 8 dage.

Kosmos 35 blev opsendt den 15. juli i en bane 217—268 km oppe, og med en banehældning på 51,2°. Den blev bragt til landing efter 8 dage. I denne bane modtager en drabant mindre stråling fra strålingsbælterne, end en drabant i samme højde med 65° hældning. Strålingsbælternes mindste afstand fra Jorden opnås nemlig i nord- og sydlyszonerne.

Kosmos 36 blev opsendt den 30. juli i en bane 503—259 km oppe, med en banehældning på 49°. Russerne har sagt, at de i øjeblikket er i gang med en omfattende kortlægning af Jordens magnetfelt ved hjælp af disse 49° drabanter Kosmos 26 f. eks. medførte, for enden af en 3,3 meter lang ikke-magnetisk stang, to proton-magnetometre.

Kosmos 37 blev opsendt den 14. august i en bane 210—240 km oppe, med en banehældning på 65°.

Kosmos 38, 39 og 40 blev opsendt den 18. august med én raket. De kredser alle tre i en bane 210—876 km oppe, med en banehældning på 56,2°.

Kosmos 41 blev opsendt den 22. august i en bane 394—39.855 km oppe, med en omløbstid på 11 timer 55 minutter. Det er det højeste en Kosmosdrabant nogen sinde har været oppe. Den skal sikkert studere strålingsbælterne.

Kosmos 42 og 43 blev opsendt den 22 august med én raket i en bane 4.099—233 km oppe. Omløbstid 97,8 min.

En af de ting, Kosmosdrabanterne er blevet anvendt til, er afprøvning af antenne og radiosystemer til radioforbindelse mellem et rumskib og en station, der ligger *under* horisonten set fra skibet. Gordon Cooper afprøvede under sin flyvning sådant udstyr.

Elektron 3 og 4 blev opsendt den 10. juli. Elektron 3 skal specielt studere den indre, proton-dominerede del af strålingsbælterne, og Elektron 4 den ydre del, og undersøge sammenhængen mellem dette og Solens partikelstråling.

Elektron 3

405—7.040 km oppe, omløbstid 2 t. 48 min.

Elektron 4

459—66.235 km oppe, omløbstid 21 t. 54 min.

Banehældning for begge drabanter: 60,8°.

Zond 1 er sandsynligvis mislykket, idet russerne siden den 14. maj har været helt tavse angående drabanten.

Russerne vil afholde raketforsøg i Stillehavet i to områder i år. Begge områder er en cirkel med en radius på 65 sømil.

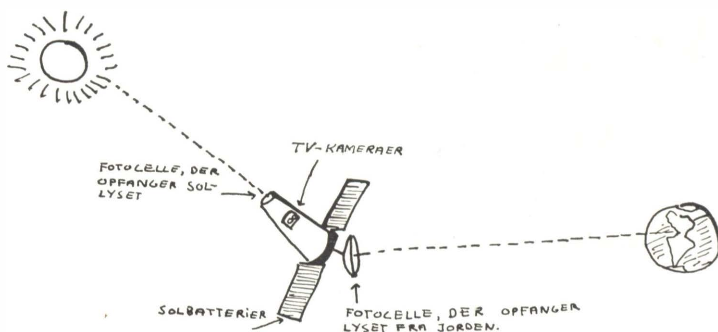
Område 1: fra 4. august til 1. november.

Område 2: fra 1. oktober til 30. december.

USA

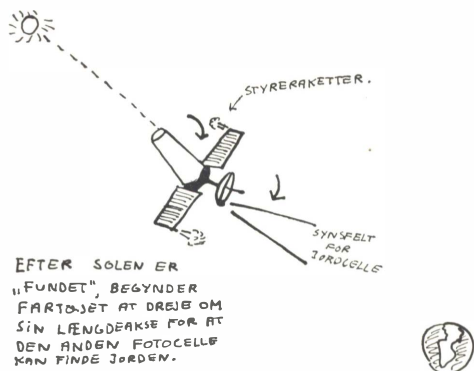
Ranger 7 blev opsendt af NASA den 28. juli. Den 366 kg tunge drabant ramte Månen den 31. juli kl. 14,25 GMT. I bane 68 timer 29. min.

Atlas-Agena raketten startede planmæssigt og Agena trinnet gik ind i en bane 185 km oppe omkring Jorden. Efter at have kredset ca. en halv time nåede den det rette punkt, og Agena trinnet tændte igen og bragte Ranger 7's hastighed op på 40.000 km i timen. Ranger 7 frigjordes nu, og en bremseraket fik ændret Agena trinnets hastighed så meget, at det ikke ville ramme Månen. Solpanelerne bliver nu udfoldet, og Ranger 7 begynder at søge efter Solen (figur 2). Når Solen er fundet, udføres den på tegningen viste manøvre, som så fører til situationen vist på figur 1. Uden kurskorrektion ville Ranger være fløjet forbi

FIGUR 1

H. S.

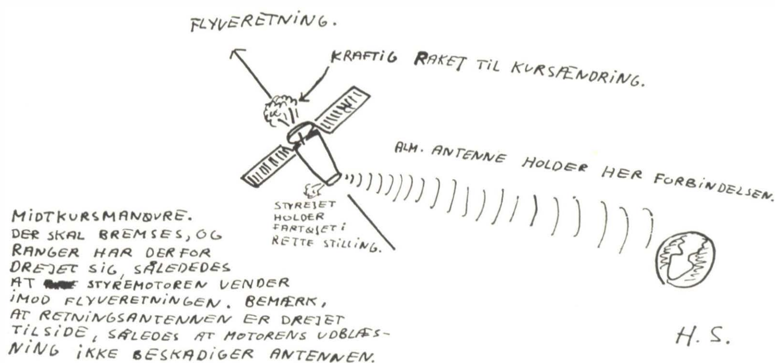

EFTER SOLEN ER „FUNDET", BEGYNDER FARTØJET AT DREJE OM SIN LÆNGDEAKSE FOR AT DEN ANDEN FOTOCELLE KAN FINDE JORDEN.

FIGUR 2 H. S.

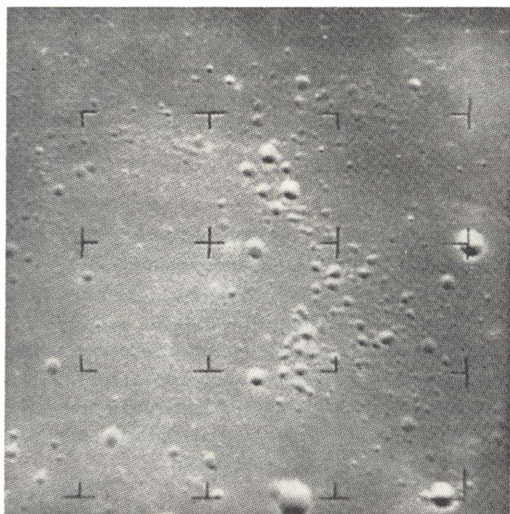
Månen i en afstand af 396 km, og være styrtet ned på bagsiden. Midtkursmanøvren blev udført i en afstand af 160.000 km fra Jorden, 16½ time efter start. Hastigheden blev bremset med 108km/timen (figur 3). Under denne manøvre styres Ranger 7 også ved hjælp af finner i udblæsningen fra styremotoren. Der er en fejl i teksten til figur 3 (månefoto). Det indrammede krater er 90 meter i diameter, og klippeblokken er altså meget mindre. Ranger 8 skal op januar eller februar 1965.

FIGUR 3

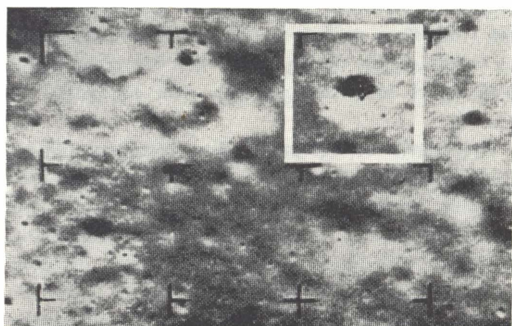

MIDTKURSMANØVRE.
DER SKAL BREMSES, OG RANGER HAR DERFOR DREJET SIG, SÅLEDEDES AT [redacted] STYREMOTOREN VENDER IMOD FLYVERETNINGEN. BEMÆRK, AT RETNINGSANTENNEN ER DREJET TILSIDE, SÅLEDES AT MOTORENS UDBLÆSNING IKKE BESKADIGER ANTENNEN.

H. S.

Figur 1 og 2: oversættelse af den engelske tekst, 34 miles = 54,5 km, 1000 fod = 300 m.

Figur 3. Billedet er taget 5,5 km fra månen. I det indrammede krater kan man se et stort klippestykke, 1 km i tværmål. (Den sorte udvækst i skyggen). Man lægger mærke til det store antal små kratere.

Billederne viser i det store og hele, hvad man på forhånd havde ventet. Mange af de små kratere (deriblandt muligvis det indrammede i figur 3) er dannet ved nedslag af store klippestykker, som antagelig blev slynget ud fra Kopernicus-krateret under dettes dannelse. Figurerne viser meget små kratere med stejle sider, hvilket tyder på at i hvert fald dette område ikke er dækket af et tykt lag støv. (Ellers ville siderne ikke være så stejle). Da det fotograferede område er et typisk månehav, slutter man heraf (mere eller mindre berettiget) at de øvrige månehave heller ikke er støvdækket. På grundlag af fotografierne slutter eksperterne, at Månens overflade på dette sted består af et hårdt, muligvis porøst lag, dækket højst af et par centimeter støv.

Månens atmosfære, det er rigtig nok at talrige observationer har vist, at Månen har en atmosfære, men samtlige målinger viser at tætheden ikke er over én tusindedel af jordens. Lokale røgsøjler og skydannelser tydes som gasarter, som udsiver af klipperevner.

H. S.

Den 66 kg tunge Syncom 3 blev opsendt den 19. august med en TAT-DELTA. Syncom 3 gik først ind i en bane 1.100 til 37.000 km oppe med en banehældning på 17°. Efter i løbet af 108 timer at have kredset omkring Jorden i denne bane, blev en styreraket tændt, medens drabanten befandt sig i sin største højde over Jorden over det Indiske Ocean. Herved ændredes banehældningen til næsten 0° og drabanten gik ind i en bane cirkular 37.000 km oppe. Ved hjælp af små brintoverilte jetter er man nu, medens jeg skriver dette, ved at rette drabantens højde og fart til de helt nøjagtige værdier.

Den 26. august opsendte NASA fra Kalifornien en videnskabelig ionesfære drabant. Nærmere herom i næste nummer.

Vela Hotel 3 og 4 blev opsendt af USAF den 17. juli med Atlas-Agena i cirkulære baner 100.000 km

oppe. Begge drabanter blev først bragt ind i en elliptisk bane 200—100.000 km oppe, og da Vela Hotel 3 første gang, efter 17 timer nåede sin største højde bragte en styreraket den ind i sin cirkulære bane. Vela Hotel 4 kredsede endnu en gang omkring Jorden, hvorefter den, 55 timer efter start, også gik ind i den planlagte bane. Herved opnås, at de befinder sig på hver sin side af Jorden. Vægt 220 kg. De er udstyret med røntgen og gammastråle følsomme instrumenter, neutron detektorer og magnetometre. Atomeksplosioner opdages i rummet nemlig ved den røntgen og gammastråling, de udsender. Disse drabanter kan opdage en 10 kiloton atombombes eksplosion 160 millioner km borte. D. v. s. hvis evt. marsfolk bragte en atombombe til eksplosion nogle få tusinde km fra Mars ville Vela Hotel kunne opdage det, medmindre Mars var ovre på den anden side af Solen. Vela Hotel 1 og 2 opdagede en sky af elektroner på Jordens natside 100.000 km oppe. Skyen blev beskrevet som en kegle. Elektrontællere ombord på drabanten viste 100.000 elektroner pr. cm^2 pr. sekund. Banehældning 36,7°.

De hemmelige drabanter

Den 4. juni blev en (Transit ?) drabant opsendt med en 4 trins Blue Scout raket (fast brændstof, 4 trin og startvægt 16 tons) Bane 850—962 km, 90,5°.

4. juni TAT-Agena D 423—962 km, 90,5°.
18. juni Thor-Agena 825—835 km, 99,8°.
19. juni TAT-Agena D 190—455 km, 85°.
3. juli TAT-Agena D 495—521 km, 82°.
10. juli Thor-Agena 474—192 km, 85°.
5. august Thor-Agena 450—200 km, 80°.

Samos 22 blev opsendt den 6. juli med Atlas-Agena i en bane 355—121 km oppe. Fra Samos 22 blev der opsendt under anden omgang en mindre drabant 330—400 km oppe 92,8°.

Samos 23 blev opsendt den 14. august i en bane 310—150 km oppe. Banehældning 95,5°. Fra Samos 23 blev der opsendt en mindre drabant 263—3.753 km oppe.

Gemini 4

1. pilot: James McDivitt, 35 år.
2. pilot: Edward White, 33 år.

Reserver

1. pilot: Frank Borman, 36 år.
2. pilot: James Lowell, 36 år.

2. piloten skal forlade fartøjet under den 4 dage lange flyvning maj/juni 1965. Han bliver udstyret med raketbælte og sikkerhedsline. På grund af et lynnedslag i Gemini 2 og starttårnet er projektet forsinket. Gemini 3 først ca. februar 1965.

H. S.

Præsident Lyndon B. Johnson har meddelt, at der vil tilgå 110 landes regeringer et sæt månebilleder.

Sammen med billederne udtrykker præsidenten håb om, at disse vil bidrage til yderligere samarbejde i rumforskningen, og at alle verdens nationer vil samarbejde gennem FN for at forhindre at det fredelige verdensrum bliver udnyttet til ikke fredelige formål!

Mon det er lige så intetsigende billeder som dem vi har set offentliggjort? Gæt selv!

H. C.

Interstellar kommunikation

Ought to be translated

I februar nummeret 1964 af tidsskriftet „Scientific American" blev der anmeldt en bog om interstellar kommunikation ved hjælp af radioteleskoper („projekt OZMA"). Bogen var skrevet af flere videnskabsmænd, hvoraf flertallet mente at flyvning mellem stjerner var umulig, et synspunkt som anmelderen James R. Newman bifaldt. Dette medførte følgende brev fra en af de forfattere, der var uenig med flertallet om interstellar rumflyvning („Scientific American" april 1964).

„James R. Newman's anmeldelse af „Interstellar Kommunikation" i deres februar-nummer er skrevet med hans sædvanlige blanding af skarpsindighed og klogskab. Som en af forfatterne, er jeg taknemlig for det i det store og hele gunstige syn, han har anlagt på vores arbejde, og jeg ønsker kun her at protestere mod to af hans betragtninger, som jeg anser for usande.

Den første betragtning angår interstellar rumfart. Newman citerer Edward Purcell's og Sebastian von Hoerner beregninger og bemærker, at disse viser „umuligheden" af interstellar rumfart. Disse beregninger er naturligvis fuldstændig korrekte og viser, at interstellare rejser ikke kan fuldføres inden for længden af et normalt menneskes liv" (se min artikel

i UFO-NYT, juni 1964 side 76, som bygger på disse beregninger. H. S.).

„Dermed er man imidlertid ikke på nogen måde færdig med problemet om interstellar rumflyvning, hverken i relation til vor egen races fremtid, eller med hensyn til den mulige nuværende aktivitet hos andre. Det er temmelig let at forestille sig fremdrivningssystemer, der på økonomisk måde vil transportere store fartøjer med en hastighed på nogle få lysår pr. århundrede, idet en sådan hastighed er karakteristisk for atomdrevne fremdriftsmidler. Interstellare rejser vil således tage tusinder af år. For at et samfund skulle være i stand til sådanne rejser, vil det være tilstrækkeligt enten at samfundets medlemmer lever meget lang tid, eller at de har løst problemet om nedfrysning og efterfølgende oplivning af organismer, interstellar flyvning bliver således egentlig ikke et problem for fysikken eller ingeniørvidenskaben, men et biologisk problem. Der er ingen grund til vilkårligt at udelukke muligheden for, at andre racer i vor galaxe kan have løst dette problem, eller at vi selv en dag kan løse det.

Mange af os, inclusive Newman, ville finde tusindeårs ture utiltalende, men vi har ingen ret til at overføre vor smag til andre.

Newman's anden bemærkning om at „få af denne bogs forfattere" er dumme nok til at overføre til andre samfund de samme morderiske impulser, militære impulser o.s.v., som former vor egen civilisation. Jeg ved ikke, om han inkluderer mig i denne kategori, men jeg håber han gør. Jeg er glad for at tale for alle de videnskabsmænd, som er interesseret i interstellar kommunikation, og som ikke deler Newman's mærkelige optimistiske forestillinger."

„Vor opgave som videnskabsmænd er at undersøge universet og finde ud af, hvad der er der. Hvad der er, kan muligvis stemme overens med vor moral, eller det kan muligvis ikke gøre det. Det er lige så uvidenskabeligt at tillægge intelligenser visdom og afklarethed, som det er at tillægge dem irrationale og morderiske impulser. Vi må være forberedt på begge muligheder, og udføre vor søgen i overensstemmelse hermed. Jeg kan personlig ikke akceptere Newman's anskuelse om, at interstellar kommunikation nødvendigvis vil blive „den perfekte, velovervejede, filosofiske diskussion. Intelligens kan måske virkelig være godartet, skabende isolerede grupper af filosoffer i universet, som i ro og mag er i stand til at udveksle deres samlede visdom."

„Eller intelligens kan være en kræft af formålsløs teknologisk udnyttelse, som fejer lige så uimodståeligt henover galaxen, som den har fejet henover vor egen planet. I denne forbindelse er det af betydning, at selv med den langsomme hastighed ved interstellare rejser, som uden tvivl er mulig, vil den teknologiske kræftskade kunne sprede sig over hele galaxen i nogle få millioner år, en tid som er meget kort, sammenlignet med en planets levetid".

Alle vi, som alvorligt arbejder med sporingen af extraterristiel intelligens ved, at vi har én grundlæggende svaghed. Vore detektorer (radioteleskoper, H. S.) sporer teknologi snarere end intelligens. Og vi har ingen idé om, hvorvidt et virkeligt intelligent samfund ville beholde gennem millioner af år en interesse i eller en behov for avanceret teknologi. Under disse omstændigheder er det bedst åbent at indrømme, at vi søger efter tegn på teknik, snarere end tegn på intelligens. Og vi må være klar over, at vi måske har en større chance for først at opdage en teknologi, der er løbet løbsk, eller der som en kræftskade spreder sig, end en teknologi som er under fast kontrol og understøtter en overlegen intelligens fornuftige formål".

Freeman J. Dyson,
institute for Advanced Study,
Princeton, N. J.

(Oversat: H. S.).

Kommentar:

Det er interessante tanker, der her gives udtryk for, og som nok bør overvejes nøje. Jeg vil her kun knytte et par tekniske kommentarer.

Det er rigtig nok, at et atomdrevet rumfartøj vil være en evig tid om at flyve mellem stjernerne, og at det med et sådant fartøj ikke ville være muligt at nå op på 98 % af lysets hastighed (UFO-NYT, juni 64 side 76).

Men der findes jo den mulighed, at rumfartøjet får sin kraft fra kilder *udenfor* rumfartøjet, f. eks. ved at udnytte galaxens magnetiske eller elektriske felter, stjerners udstråling, tyngdefelter, eller noget helt andet, som vi ikke kender til. I et sådant tilfælde vil rejser med op mod lysets hastighed være mulige, da der er energi nok i universet.

En anden bemærkning: Det er også sandt nok, at

det i løbet af nogle få millioner år vil være muligt for en race at brede sig over hele galaxen, sev med underlyshastighed. Som jeg tidligere har nævnt i UFO-NYT, er centret af vor galaxe meget ældre end spiralarmene, ligesom der er mindre afstand mellem stjernerne derinde. Hvis vi derfor antager, at den første intelligente race opstod i det galahtiske center for f. eks. 1000 millioner år siden, ville de, længe før de første krybdyr eksisterede på jorden, kunne have nået at kolonisere og udforske hele galaxen. Da det vil tage årevis for radiosignaler at passere mellem stjernerne, skal man næppe forvente galahtiske imperier; enhver koloni vil være mere eller mindre uafhængig. Vi befinder os imidlertid ude i de meget tyndt befolkede spiralarme, hvortil det næppe vil kunne betale sig at sende rumskibe i første omgang. Men 1000 millioner år er en meget lang tid, og det er næsten uundgåeligt, at vi ikke skulle være blevet besøgt af en nærliggende koloni (eller af en lokal, indfødt race). Det er meget sandsynligt at mange planetkolonier helt har glemt deres oprindelse, og hvis en koloni på et tidligt stadium bliver udsat for en naturkatastrofe, er det vel endda tænkeligt, at de helt kan glemme den avancerede teknik, de kom til planeten med. Livløse planeter kan man påføre liv ved at sprede alger først, så senere højere liv. Der er kun én ting, jeg tror ligger helt uden for mulighedernes grænse: Flyvning til andre galaxer. Afstandene er her *for* store, millioner af lysår.

(Bemærk, at jeg på et rent logisk grundlag er kommet til resultat, der minder om Adamskis. se ombord i Rumskibe side 113—115). En ting vil jeg dog give Dyson ret i: Vi har absolut ingen garanti for, at disse hypotetiske rumvæsener behøver at være flinkere end os. Men afstanden mellem dem og os i teknik og kultur vil være så stor (millioner og atter millioner af år), at en kontakt mellem dem og os ikke nødvendigvis vil føre til noget godt.

H. S.

Flyvning i rummet

Vigtige beviser:

Det er tilsyneladende umuligt at bringe en udskudt satellit i et konstant kredsløb om Månen på grund af de forstyrrelser, der vil opstå som følge af de kraftige påvirkninger fra Jordens tyngdefelt.

Denne kendsgerning kaster måske nyt lys over det forhold, at Venus og Mars ingen „måner" har.

To hollandske matematikere, Dr. Ir. J. M. J. Kooy, lektor i matematik og teoretisk mekanik ved det kongelige militær-akademi i Breda (samt præsident for det hollandske selskab for rum-rejser), og Dr. J. Berghuis, aktuar ved Bull Nederland i Amsterdam, kom til denne slutning, som er meget betydningsfuld for både praktisk rumflyvning og for astronomi.

De to matematikere indledte et udmærket samarbejde i 1959, da Bull Nederland stillede en af sine største elektroniske regnemaskine til Dr. Kooy's disposition, for at han kunne beregne rumskibenes baner.

Som ekspert i astronomisk mekanik stod Dr. Kooy for kontrollen, medens Dr. Berghuis programmerede beregningen.

Elektronhjernen gav det temmelig sensationelle svar, at det uden yderligere hjælpemidler ville være umuligt at bringe en satellit, til at rotere om månen.

Vi havde til hensigt at beregne et med en bremseraket forsynet rumskibs forskellige omløbsbaner om månen, hvis det i nærheden af dette himmellegeme satte farten ned, sagde Dr. Kooy.

„Vi gik ud fra den hypotese, at en konstant bremsekraft kun kan bruges mod bevægelsesretningen gennem en kort periode. Nu fortalte elektronhjernen, at vi ved at bruge bremserne på to forskellige steder skulle være i stand til at fremkalde en kredsformig bevægelse omkring månen, med denne som tyngdepunkt. "

„Ydermere fandt vi — og det er det springende punkt — at denne bane forstyrredes kraftigt, idet vi iagttog, at tænkte elipse stadig blev snævrere. Vi beregnede ikke banen til ende, Naturligvis kan vi ikke med sikkerhed fastslå, at satelliten vil blive slået i stykker mod månen. Men der er chancer for, at det vil blive dens skæbne.

Da dette bemærkelsesværdige resultat var blevet

meddelt af elektronhjernen, sagde Dr. Kooy: „Dette er meget besynderligt". „Slet ikke", svarede Dr. Berghuis. Han gik ud fra, at de data, han havde forsynet regnemaskinen med, var korrekte. Derfor forbavsede dens resultater ham ikke. Hans synspunkt var: „En elektronhjerne kan ikke tænke, men den laver ikke fejl!"

Dr. Kooy tænkte på den anden side:

„Kan vi fastslå årsagen til disse resultater? Og videre: Hvilke praktiske konsekvenser kan dette få for rumflyvningen?"

Med hensyn til det første spørgsmål. Den stærke forstyrrelse viste sig at være forårsaget af Jorden selv (elektronstyrede behandlede data om forstyrrelser fra både Jorden og Solen i den samme kalkulation). Explorer VI, der på dette tidspunkt var 25.000 miles borte fra Jorden, viste en lignende, men mindre forstyrrelse, forårsaget af Månen.

Med hensyn til det andet spørgsmål:

„Virkeliggørelsen af en ikke permanent månesatellit vil vise sig at være et altfor vanskeligt teknisk problem."

Dr. Kooy føler sig overbevist om, at russerne forstår dette fuldt ud. Han er fuldstændig klar over, at de har foretaget hundredevis af beregninger over banebevægelser ved hjælp af elektronregnemaskiner.

Uden denne hjælp er rumrejser utænkelige.

Skulle dr. Kooy og dr. Berghuis have udført dette arbejde ved konventionelle regnemetoder, ville det have taget dem mere end et år. Elektronhjernen klarede beregningerne på en halv time!

Dr. Kooy's forklaring angående den tænkte satellits yderligere bevægelser:

„Elektronhjernens resultater lærte os, at den kunstige satellits bevægelse, på grund af forstyrrelser, altid vil være variabel. Man kan tale om en stadig skiftende eliptisk bevægelse."

En forstyrrende kraft fra Jorden og Solen kan måske medføre acceleration af den øjeblikkelige bevægelse. I dette tilfælde vil aksen for satellittens bane blive forøget.

På den anden side vil en tilsvarende nedsættelse af farten forårsage en forkortelse af denne akse. Når man skal bestemme den tilførte acceleration, respektive nedsættelse af farten, bør man tage fuldt hensyn til de hovedfaktorers stilling, der bestemmer satellittens kurs.

Kravet om præcision!

Indtil fornylig er det blevet almindeligt accepteret, at Månen (så vel som planeten Mars) kunne have en eller flere satellitter.

Men Amsterdam-elektronhjernens yderst præcise kalkulationer viste, at en kunstig månesatellit enten vil knuses mod Månen, eller forsvinde ud i rummet. Den elektroniske regnemaskine fortalte nemlig, at der altid vil forekomme en lille afvigelse fra den fastlagte bane, hvilket skyldes Jordens tiltrækning. Denne kraft synes at forstyrre månesatellitten. Denne forstyrrelse, som måske er meget lille i begyndelsen, bliver gradvis forøget med det førnævnte resultat. Begyndelseshastigheden for en ikke-styret månesatellit, som sigter mod at kredse om Månen (hvilket kun er muligt i en afstand af mindre end 6.500 miles) må være så korrekt afpasset, at det ikke vil være muligt at virkeliggøre en sådan præcision. Vort nuværende tekniske stade taget i betragtning, fastslog regnemaskinen en afgørende præcision på 0.00666 mile pr. second.

En månesatellit må kunne styres

Konsekvensen af elektronhjernens resultater er meget vigtige. Det viste, at alle amerikanske måneraketter, der ikke har været styret, burde mislykkes.

Det er nu velkendt, at deres begyndelseshastighedspræcision ikke svarede til det forlangte minimum.

På den anden side viste disse resultater, at der ingen tvivl hersker om, at de russiske måneraketter har været styret. Hvor perfekte, de russiske raketmotorer end har været, kunne de dog ikke besidde den forlangte begyndelseshastighedspræcision.

Ved afskydningen af Lunik III har russerne i sandhed åbenbaret den kendsgerning, at deres raketter har været radiostyret.

Igen er det en elektronhjerne, der beregner korrektionerne, hurtig som et lyn, ud fra data, som satellittens radiosender jævnligt udsender.

„Men hvor længe er man nødt til at styre satellitten?"

Amsterdam-elektronhjernen svarede: „Inden for 1/3 af afstanden fra Jorden til Månen."

Voksende interesse for Dr. Kooy's resultater

Amerikanerne har allerede vist deres interesse for disse resultater. Dr. Werner von Braun, en af Dr. Kooy's nære venner, sendte to af sine nærmeste med-

arbejdere til Holland for at de kunne få underretning om Dr. Kooy's resultater.

Under deres besøg herovre, er det blevet fastslået, at amerikanerne ikke har været opmærksomme på dette hollandske undersøgelsesarbejde.

Dr. Kooy og Dr. Berghuis offentliggjorde deres resultater i International Astronautic Federation „Astrunautica data", og to uger senere offentliggjorde russerne lignende resultater.

Dr. Kooy har i den sidste tid holdt foredrag om dette emne i USA.

Ydermere er Dr. Kooy forfatter til det videnskabelige værk „Ballistics of the Future", som har været kendt i USA siden 1945.

Professor S. Lefshetz, en af Amerikas eksperter i matematik, fortalte fornyligt, at russernes succes med hensyn til rumflyvning skyldes den kendsgerning, at de råder over de mest prominente matematikere i verden.

I betragtning af denne erklæring kan et lille land som Holland være stolt af de resultater, videnskabsmændene Dr. Kooy og Dr. Berghuis har opnået ved siden af deres daglige arbejde.

Professor J. H. Cort, direktør for Leyden astronomiske observatorium, fortalte os i et kort interview, at indflydelsessfæren for store tyngdekræfter i rummet skaber et notorisk og vanskeligt problem i astronomiske anliggender. Men i videnskabelige kredse er det nu blev accepteret, at ikke existensen af måner omkring Venus og Merkur skyldes solens stærke tyngdekraft.

Svend Larsen.

Vi har endnu et antal „Kosmisk Filosofi" på lager. Køb et eksemplar nu og deltag i det kommende kursus i livsvidenskab. Starttidspunkt ca. 1. januar 1965.

Ufologi . . .

Mystiske objekter på himlen

Af R. Veillith

Livsvarigt medlem af »La société astronomique de france« (Det franske astronomiske selskab)

Vi har ønsket at bringe denne redegørelse, fordi den indeholder detaljer af betydning for alle grupper af interesserede. Vi stifter bekendtskab med bl. a. følgende områder:

1. En videnskabelig beretn. af fænomenet: Ildkugler.
2. En lang række interessante observationer.
3. „Videnskabens" reaktioner.
4. Den materielle verdens konklusioner.

Red.

III afsnit

M. Marc Perrot, ingeniør i Paris, meddeler følgende: »Den 28. oktober 1952, kl. ca. 17,45, kørte jeg fra Nemours til Fontainebleau ad hovedvej nr. 7. Jeg var ca. 3 km fra Nemours. Himmelen på min venstre side var meget klar mellem vest og nord, og jeg så da i nordvestlig retning en ganske lille sky, på hvis venstre rand der var noget, der lignede en formrigtig lysende og let orangefarvet croissant (en slags morgenbrød i Frankrig af form som Månen i 1ste kvarter. O. a.) med en diameter som 1/3 af Månens. Afstanden var vanskelig at bestemme, den syntes at være ca. 10 km og højden over horisonten mellem 15 og 20°. Fænomenet varede i 3 til 5 sekunder, hvorefter croissant'en hurtigt tog form af en lille svagt orangelysende skive meget mindre end croissantformen. Lyset fra denne skive var kraftigt strålende som et iøjnefaldende refleks fra en skinnende genstand, der under rotation oplyses

af den nedgående sol. Derefter forsvandt lyset pludseligt, og tilbage blev kun en lille mørk sky i form som et kors, der langsomt drev bort i nordøstlig retning. Der var intet fly på himmelen, og der hørtes ingen larm«.

M. H. Siret, nattevagt i Puylaurens (Dept. Aude) meddeler, at han har set flere mistænkelige objekter den 31. juli og 4. august 1952.

(Disse tre observationer er uddrag af S.A.F.'s bulletin for året 1953, side 26 og 27).

1952: Mistænkelige objekter. — Observation foretaget af M. J. Grivel, Thies (Senegal), den 15. september 1952, kl. ca. 20 (lokaltid). Et stort, rødligt lysende punkt viste sig mellem my og 32 i Skorpionen; det bevægede sig langsomt og uden larm mod øst, gik tæt forbi chi i Skorpionen og tog retning mod Skytten. Pludseligt, mellem delta og gamma i Skytten, standsede objektet for så at genoptage sin gang, først i nordlig retning, dernæst i vestlig, og sluttelig forsvandt det tæt ved phi i Ophiucus. Der var intet fly på himmelen, og der hørtes ingen larm.

Pastor Daniel, Carnot (fransk Vestafrika), som den 22. november 1952, kl. 22 var i selskab med 5 personer i Bocaranga, så 4 rødlige skiver komme fra syd sydøst. De steg indtil 30° over horisonten, idet de nærmede sig observatøren. Derefter standsede de, blev hvide i farven og beskrev 4 cirkler for så at forsvinde definitivt. De syntes sammenknyttede to og to ved en lysende stribe.

(Disse to observationer er uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1953, side 52).

1952: Mistænkelige objekter. — M. Em. Rivière, skolelærer i Lunel (Dept. Hérault), meddeler, at han den 7. oktober 1952 i Logrian (Dept. Gard) har set et mistænkeligt objekt. Det drejede sig om en hvid, lysende skive, som strålede med en kraftig glans. Fra skiven udsendtes 3 røde og mørkeblå raketter, som bevægede sig hurtigt i rummet, så længe de kunne følges med øjnene.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1954, side 120).

1953: Mistænkelige objekter. — M. Claude Pasquier, Tours (Dept. Indre et Loire), beretter med mange præcise detailler om tilsynekomsten over byen Tours, søndag den 16. august, kl. ca. 20,30, af to runde objekter, der bevægede sig meget lavt under udsendelse af en klangfuld, men hård lyd, aldeles ulig nogen fra kendte maskiner. Bevægelsen, som var meget langsom, fandt sted i snorlige retning, og de to objekter gik frem som var de indbyrdes mekanisk forbundne.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1953, side 477).

1954: Mistænkelige objekter. — M. G. Mouillon, ingeniør, Génelard (Saône et Loire), har den 14. oktober, kl. 20,50, mellem Ciry-le-Noble og Montceau-les-Mines set et kæmpeobjekt omgivet af en grøn flamme styrte til jorden med stor hastighed og i en vinkel på ca. 10° med vertikalen. Objektet var sikkert flere grader bredt, måske 5. Ingen støj hørtes.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1954, side 475).

1954: Mistænkelige objekter. — M. Januszewski, Reutlingen (Sydtyskland), observerede den 21. oktober, kl. 18,45, to ovale, hvide objekter, som bevægede sig med en svimlende fart i nordvestlig retning. De forsvandt pludseligt og sporløst. Vor kollega anslår, at det observerede befandt sig i en højde af 6 til 8.000 m.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1955, side 12).

1955: Mistænkeligt objekt. — M. P. Chaintreau, fysikassistent, var natten mellem 9. og 10. april i færd med at prøve en kikkert, da han med det blotte øje så en horisontalt liggende, lysende stribe, som bevægede sig fra øst til vest. Den var af rødlig farve og havde en længde af ca. 10°. Bredden var anselig. Set, som den blev, ca. 20° før meridianpassage, hørte banen op som standset ved en hindring ca. 30° efter meridianpassagen, stadigvæk set med det blotte øje. I observationsøjeblikket var højden over horisonten som Spica i Jomfruen. Fænomenet, som varede i nogle sekunder, var absolut uden støj. Klokken var 0,17, måske et minut mere eller et minut mindre.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1955, side 194).

1958: — M. Bjarne Solas meddeler, at et mystisk, meget klart lysende objekt i temmelig uregelmæssig bevægelse er bleven observeret i flere timer den 6. januar 1958 i Majavuta (Norge), en landsby på 65° nordlig bredde og 13° østlig længde. En lokal avis, som vor kollega har sendt os, omtaler dette fænomen.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1958, pag. 68).

1958: Mistænkelige objekter. — M. G. Heurtebize, Fianarantsoa (Madagascar) har den 20. no-

vember 1958, kl. 1915, observeret et lysende punkt i hastig bevægelse mellem stjernerne. Den gennemløbne banes plan var i aksen nord nord vest/syd syd syd øst. Lyset fra dette objekt varierede, og bevægelsesretningen var i lettere grad zig-zag. Vor kollega tænkte straks, at en kunstig satellit passerede forbi. Men den følgende dag og på det samme tidspunkt var det samme punkt synligt på ny, idet det bevægede sig i en bane, der var parallel med den foregående dags men forskudt mod vest. Kulmination i en højde af 45° mod 60° ved første dags observation. Det tog objektet ca. 3 minutter at nå fra kulminationen til horisonten. Fænomenet blev ikke set den 3. dag og heller ikke på nogen af de efterfølgende.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1959, pag. 172).

1959: Mistænkeligt objekt. — M. H. Gascon, generaldirektør for Gardel-fabrikken i Le Moule (Guadeloupe) skriver følgende til os: »Jeg tillader mig at sende Dem følgende beretning om et højst besynderligt fænomen, som jeg tilfældigt var vidne til onsdag, den 9. december 1959, kl. 30,20 (lokal tid), d.v.s. kl. 0,30 universaltid.

Observationssted: Guadeloupe, jfr. nye I. G. N. kort.

Vestlig længde 61° 19' 10". Nordlig bredde 16° 18' 35".

Efter middag sad jeg uden for mit hus på landet og betragtede himmelen, som var meget ren. Månen skinnede næsten i Zenit, og foran mig havde jeg Polarstjernen, som stod alene og meget tydeligt på en ensartet baggrund, idet Månens skin havde fordunklet alle de små nabostjerner.

Da jeg havde gjort nogle skridt (ca. 20 m) i sydlig retning og derefter vendt mig om mod nord, kom jeg pludselig ud for den helt store sindsbevægelse. Foran mig, på højde med Polarstjernen og på dens højre side, så jeg fire meget klart lysende stjerner, som forekom mig at være i det mindste af 2. st., indbyrdes ækvidistante og på en snorlige linie. Ækvidistancen mellem disse stjerner syntes mig mindre end den mellem Orionbæltets »Hellige tre Konger«, men som sagt beliggende på en absolut lige linie, der havde en hældning på ca. 30° med horisontlinien. De vil sikkert kunne forstå min forbavselse ved at se disse 4 mærkelige stjerner, som ikke eksisterede umiddelbart før min observation.

Og i næsten samme øjeblik så jeg et stjerneskud eller sikkert snarere en meget stor meteorit. Dens bane begyndte i den retning, hvor de 4 stjerner var og fortsattes på min højre side i en stor bue på himmelen for så at forsvinde i horisonten. Azimut anslået til ca. 45°. Forinden den forsvandt, viste der sig endnu en meteorit i en bane parallelt med den første (måske havde en deling fundet sted). Disse to meteoritter var funklende og blev større og endnu mere funklende, idet de nærmede sig horisonten.

Forvirret, som jeg var ved synet af alt dette, skyndte jeg at kalde på min kone, men selv om de 4 stjerner blev, hvor de var, og tillige beholdt deres indbyrdes stilling, så tabte de dog hurtigt og samtidigt deres glans og holdt op med at være synlige. Tilbage var kun 4 små mælkeagtige pletter, der hurtigt udviskedes på himmelen. Da min kone kom, var alt væk. Jeg anslår dette mærkelige fænomens varighed til maksimalt mellem 1 og 2 minutter.

Jeg skal vel vogte mig for at kommentere det jeg har set og nu rapporteret til Dem. Jeg tror imidlertid, at man bør holde fast ved følgende punkter:

1) De 4 funklende punkter var øjensynlig ikke stjerner. Lad gå med et punkt; det kunne have været en supernova, men 4 på en gang er udelukket.

2) Det var heller ikke flyvemaskiner, thi jeg hørte ingen larm, og hvis det havde været fly, så kunne lyset fra deres lanterner ikke være forsvunden så hurtigt. I øvrigt var disse 4 lysende punkter absolut isoleret fra hinanden og funklende hele tiden som stjerner, men ikke med intervaller som blinklys. Hvis det endelig havde været fly, så ville den omstændighed, at lyset tog af i styrke uden positionsændring, være ensbetydende med, at de fjernede sig fra mig i observationsretningen, og at de så først måtte have passeret over hovedet på mig.

3) Deres fuldendte alignement og nøjagtige ækvidistance.

4) Den samtidige aftagen af deres lysstyrke, indtil de ikke mere var synlige.

5) Den samtidige observation af meteoritter med

udgangspunkt netop fra den retning, hvor fænomenet viste sig.«

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1960, pag. 85 og 96).

1960: Mistænkelige objekter. — M. R. Tison, Valenciennes (Dept. Nord), som var i færd med at observere Månen kl. ca. 20,30 den 5. august ved hjælp af en kikkert, der forstørrede 115 gange, så pludselig et tilsyneladende bølgeformet, mørkt spor tværs over Månen (kunstig satellit ?).

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1960, pag. 534).

1960: Mistænkeligt objekt. — M. Pinel, Abi (Tarn), giver meddelelse om et mystisk objekt, som M. Daniel Hiot, Moringhem, så den 2. august 1960 nogle få meter over jorden. Sidstnævnte kørte, og objektet fulgte efter ham over en strækning på henved 1 km. Vor kollega har personligt indhentet M. Hiot's bekræftelse på dette besynderlige møde.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1960, pag. 534).

1961: Mistænkeligt objekt. — M. Aqualina, Algier, rapporterer, at en ildkugle, der bevægede sig hurtigt på himmelen og syntes at befinde sig i en højde af 500 m, er bleven set den 27. januar 1961, kl. 20,30 af forskellige personer, hvoriblandt navnlig fremhæves specialisterne i lufthavnens kontroltårn.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1961, pag. 169).

Fortsættes side 171.

UFO-observationer
over Skandinavien

Ought to be translated

Siden den 21. april har vi i dag den 20. august modtaget i alt 30 rapporter, hvoraf de 19 var fra i år, medens resten fordelte sig med 5 fra 1963, 1 fra 1961 samt fire, der var endnu ældre.

I samme tidsrum modtog vi en detektorvarsling fra den 29. april, hvor detektoren ringede i Skodborg. Der var overskyet, og der blev ikke observeret noget.

Vi har allerede modtaget en del norske rapporter, efter at SUFOI Norges rapportcentral er begyndt at arbejde. Her er en glimrende en fra den 14. april i år. Observatøren, hvis navn vi ikke nævner, er vingløjtnant i det norske flyvevåben og stationeret på flyvestationen på Bodø i nordnorge. Han har mange års erfaring og praksis indenfor flyvning. — — Klokken var 13,10, og observatøren stod og betragtede en jetjager, der var i den højde, hvor kondensstriber begyndte at dannes, idet den kun sås vekselvis, alt efter hvilke manøvrer flyet foretog. Pludselig får observatøren øje på en stor, skivelignende genstand, som cirkelde lidt bag, men et godt stykke højere end jetflyet. Man kunne med sikkerhed fastslå at genstanden var højere, idet den forsvandt et lille øjeblik, når den krydsede kondensstriben. Imidlertid må objektet have været af en betragtelig størrelse, idet det var næsten lige så stor som en norsk tiøre i udstrakt arm, medens jetflyet kun af og til kunne ses, når solen blev reflekteret fra det! Objektet lyste med et jævnt, middelstærkt lys, der ikke ændrede styrke på noget tidspunkt under observationen. Farven var gråhvid. — — Efter at objektet havde cirklet i 5—6 minutter, satte det en kurs VNV og forsvandt med stor fart.

Observatøren anslår selv objektets højde til 18—20.000 meter, men bemærker dog, at selvom højden er anslået på grundlag af jetflyets højde, kan han selvfølgelig ikke sige det med bestemthed, idet genstandens nøjagtige størrelse jo ikke kendes. Da objektet forsvandt, var dets hastighed ca. 3000 km/t, også anslået i relation til jetflyet.

Den næste rapport omhandler en helt anden slags objekt, der ovenikøbet har landet eller været meget tæt på jorden. Herr P. A. Hoff befandt sig den 19. april kl. 16,15 i sin have, da han kastede et blik mod NV. Nær renovationspladsen ved Egense, d. v. s. ca. 300 meter borte, ser han en ildkugle stige lodret op foran nogle graner på et højdedrag. Objektet forsvandt hurtigt i retning væk fra observatøren, og træer lukkede hurtigt for udsynet.

Objektet bliver beskrevet som en rødgul kugle med tågede omrids, ca. 1 meter i diameter. Lyset fra objektet var stærkt, og det var også konstant. Der hørtes ingen lyde fra objektet.

Vi har modtaget en interessant rapport fra Lundum Hede, hvor to unge mænd den 2. maj kl. 23,45—00,15 iagttog 4 objekter i ganske lav højde. De fire objekter var omgivet af et stort lyshav. Iflg. den tegning, som observatørerne har lavet, har der imidlertid efter al sandsynlighed at dømme kun været tale om ét objekt, et scoutship. De fire objekter, der lyste

henholdsvis rødt orange, gul og blåt, havde en indbyrdes placering, der svarede til de tre landingskugler samt gulvlinsen på et Adamski-fartøj. Rapporten er desværre ikke helt så detailleret, som man kunne ønske, men det fremgår bl. a. at man først iagttog den stærkt, hvidglødende korona i fem minutter, og først derefter fik øje på de andre fire „objekter". Objektets lysstyrke var konstant, men farven ændredes da objektet steg.

Månedens sidste rapport er også norsk. Den er fra den 3. oktober 1963. Observatør er nattevægter Christiansen, der bor i FANA ved Bergen. Den pågældende nat befandt observatøren sig kl. 04,15 på Helgesensgatan i Bergen. Observatøren beretter, at han gennem nogle forrevne skyer så „månen" begynde at røre på sig. Da „månen" kom lidt længere frem, blev han imidlertid klar over, at det var noget andet. Christiansen kaldte på et vidne, der var i nærheden, og sammen iagttog de genstanden i næsten en halv time. Objektet, der var fuldstændig lydløst, kom fra VNV og gik over zenith, hvorefter det ændrede kurs og forsvandt mod ØNØ. Hastigheden var ringe under hele observationen. Observationen sluttede ved at objektets lys pludselig slukkede. Objektet, der havde form som en spejderhat, lyste stærkt hvidt, og lyset pulserede. Under objektet og lige over objektet var lyset stærkest, medens koronaen ved kanten af objektet var svagestlysende. Objektets højde var lavest, da det var lige over observatørerne. Foruden højdeændringerne sås manøvrer, nemlig en sidelæns slingren, i. e. rokken. — — Samlet observationstid ca. en halv time.

Foruden ovennævnte observationer, indkom der rapporter fra Horsens, Anslet, Ry, Odense, Kolding, Gilleleje, Svendborg, Nykøbing M., Rågeleje, Kulhuse, Slepende (N), Holleby, Trysil (N), Mern, Drammen (N) Barstad (N), Nyborg, Slagelse og Markarmo (S). *ej.*

Scandinavian UFO-Sightings

From April 21st till July 2nd we received 26 sightings whereof 15 were from 1964. Due to spacelimitations we shall mention them only very briefly.

April 1st: Horsens/Denmark. Two circular, orange-coloured objects. One changed its course.

April 2nd: Anslet/Denmark. One yellow, elliptical object performing a couple of „rolls".

April 14th: Bodø/Norway. A big circular, white object circled higher than a jetfighter making contrails. Estimated speed: 1800 mph.

April 18th: Ry/Denmark. A circular, yellow object.

April 18th: Odense/Denmark. An blue-white eliptical object with a tail.

April 19th: Egense/Denmark. A circular, orangecoloured object — diameter 3 feet — was seen coming up from the ground and disappearing at high speed.

April 24th: Kolding/Denmark. A yellow object was seen at the same spot for a few seconds before the light went out.

May 2nd: Lundum/Denmark. A scoutship was seen very near the ground.

May 6th: Gilleleje/Denmark. A cirkular, yellow object with a tail.

May 8th: Kolding/Denmark. A yellow and a dark red object.

May 18th: Vejle/Denmark. A white, cirkular object.

May 22nd: Svendborg/Denmark. A dark object. Its shape seemed to change.

May 25th: Nykøbing M./Denmark. A white, circular object.

June 1st: Rågeleje/Denmark. 8—9 tiny, orange objects in the northern sky.

June 13th: Kulhuse/Denmark. An elliptical, grey object.

July 16th: Markaryo/Sweden. A long, elliptical bluewhite and a tiny, yellow, circular object performed maneuvers.

August 2nd: Nyborg/Denmark. Two circular white objects.

Kan De hjælpe os?

Ought to be translated

Hr. Helge Pedersen fra Ørslev-Vester har sendt os et par billeder, hvorpå der optræder „noget", som han gerne vil vide, hvad er.

Vi ved det heller ikke. Ved De? Det ser ud, som om huset har to skorstene, men der kun en. Hvad er det, der ligner en skorsten med en røg- eller dampring?

Hr. Pedersen har en gang tidligere fotograferet

noget, som vi ikke umiddelbart kunne se, hvad var. Billedet blev bragt i UFO-NYT, april 1961.

Kan De hjælpe os, hører vi gerne fra Dem.

Red.

Astronomer undersøger »flyvende æg«

SOCORRO, New Mexico.
30. april 1964.
En astronom fra Dearborn observatoriet ved Northwestern University er her i dag for at undersøge den afsides liggende høj, hvor en politibetjent fra byen Socorro har rapporteret at have set et mystisk, ægformet, flyvende objekt.

Dr. J. Allen Hynek, som er det amerikanske luftvåbens rådgiver og specialist i at analysere uidentificerede flyvende objekter, undersøger nu en samling rapporter om folks observationer af uidentificerede flyvende objekter over New Mexico.

Officer Lonnie Zamora sagde, at det objekt, som han så sidste fredag, var strålende hvidt. Han sagde, at der var et rødt mærke på det, ligesom et „V", der stod på højkant med tre striber henover toppen, gennem midten og på bunden.

Han sagde, at et stykke fra, hvor han stod, kunne han se to figurer i hvide overalls uden for objektet. Da han ville gå nærmere, fløj objektet væk med stor larm.

Siden Zamoras's iagttagelse er der indgået mindst 6 rapporter til myndighederne, blandt andet en rapport fra en ung mand, som fortalte, at han affyrede adskillige skud sigtende på en „tingest" ca. 100 fod (30 meter) oppe i luften nær byen Moriarty.

I Washington meddelte Air Force, at undersøgelserne var af rutinemæssig karakter.

X. P.
„Vancouver Sun."

Anm.:
Det blev i foråret meddelt, at aktiviteten i det sydlige USA og Mexico var stigende. Vi har senere fået bekræftet, at der *har* været en omfattende aktivitet, som myndighederne nu søger at bagatellisere.

En stor del af aktiviteten skyldes et møde i Mexico mellem bl. a. George Adamski og repræsentanter udefra. Mødet var en slags fortsættelse af møderne omtalt i Saturnturen I.

Moderskib over Nordsøen

Følgende er Mr. L. Henderson's beretning, under en flyvning fra Vesttyskland onsdag den 19. februar 1964.

„Jeg var passager i en DC3 maskine, og sad på første række ved vinduet på bagbords side. Vi fløj over Nordsøen, et godt stykke over et solidt skylag som strakte sig så langt, vi kunne se. Over dette skylag var sigtbarheden udmærket. Solen var ved at gå ned, og den var dunkel nok til at tillade direkte udsyn for kortere tid, nogle af de større stjerner kunne ses. Kl. 17,55 GMT observerede jeg en mørkegrå (næsten sort) cylindrisk genstand tilsyneladende nedenunder og til venstre for solskiven. Sammenlignet med solskivens tilsyneladende størrelse var cylinderen tilnærmelsesvis tre gange dens længde. Objektet hældede i

en let vinkel, og var let sløret i omrids, men afgjort solid af udseende. Den nederste ende var temmelig meget sløret, og lignede nærmest en lille grå sky. Objektet forblev tilsyneladende stationært i omkring 5 minutter, i hvilket tidsrum ingen farveændring fandt sted. Under observationen bevægede jeg mit hovede for at sikre mig, at der ikke fandtes genstande, der kunne reflektere, og ligeledes fik jeg objektets tilstedeværelse bekræftet af en medpassager, som havde sin plads i sædet umiddelbart bag mig. Jeg tilkendegav ikke over for ham, hvad jeg antog objektet for at være.

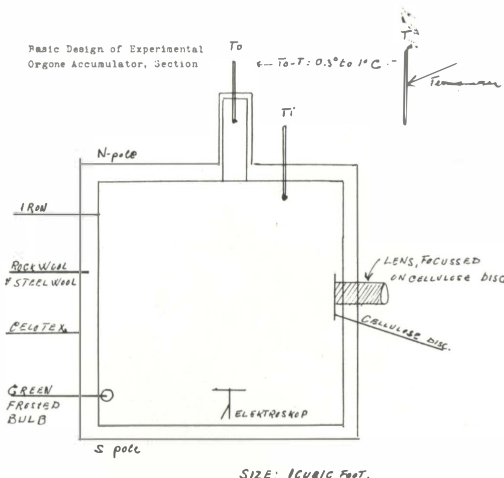
På dette tidspunkt begyndte objektet roligt at bevæge sig bort til vensre for Solen, al imedens det forandrede sin vinkel til den stod omtrent vandret. Den syntes at forsvinde i horisonten, som om den havde været en tangent på Jordens krumning. Der var ingen forandring af farver under denne bevægelse, farven var stadig grå-sort. Imidlertid blev cylinderens diameter synlig, idet den bevægede sig, den viste sig at være ca. ¼ af Solens diameter. Dette skulle give et L3D forhold på 12:1 for UFOet. Efter min mening var dette fartøj af moderskibtypen, og må have været af betragtelig størrelsesorden. Jeg blev i særlig grad slået af mangelen på udstråling.

Orbit. Sv. Larsen.

Læs vor litteraturliste og bestil de materaler, De endnu ikke har erhvervet Dem personligt.

Vinteren er studietid, forær UFO-materialer som julegaver. — Se vort specialtilbud i næste nummer.

»Orgon energy«

I mars/april no. av UFO-NYT var en interessant artikel om den „Gåtefulle Orgon Energy“

Jeg tror leserne kunne ha interesse av å se hvordan den i artikkelen omtalte „Accumulator“ ser ut i prinsippet og vedl. en tegning av en sådan, hentet fra The Orgone Energy Accumulator — Its Scientific and Medical Use. Utgit av Orgone Institute, Orgonon, Maine 1951.

Orgon Livs-energi er det navn Wilhelm Reich ga den specielle energi som er i den levende organisme.

Haakon Lærhse,
Ballplassvn. 1
Simensbråten.
Oslo.

Hvad ligger der bag denne gåde?

Ought to be transleted.

Klokken er seks om aftenen den 12. december 1963. En Vulkan bomber klar til aktion står på vente positionen på RAF-Flyvepladsen „Conningsby“ i Lincolnshire, England. Times TV-fotograf Peter Bolton indstiller sit fotografiapparat og tager en serie billeder.

Resultatet kan De se her. En bomber i nærbillede — og over den et mærkeligt objekt med perfekt aerodynamisk form.

Hvad er det? Fotograf Bolton ved det ikke! Han så det ikke gennem søgeren. Han har undersøgt apparat og film. Alt var, som det skulle være.

Det ligner selvfølgelig en flyvende tallerken, men det synes sådan en latterlig forklaring.

Men er det en latterlig forklaring? To RAF elever ved Cosford træning lejren i Shropshire erklærer, at de så et lignende objekt, som landede fem dage før Bolton tog dette billede.

Det kom ned og landede og forsvandt bag en hangar. En grøn lysstråle udgik fra det drejende som et søgelys. De iagttog det i to minutter og gik derefter hen for at melde det til vagthavende officer. Da de kom tilbage, var det borte.

Præsten på Cosford sagde senere: Eleverne tror, de så en lem i den øverste del åbnes langsomt. De er normale fornuftige knægte.

Den 16. september 1963 så en skoleelev fra Southamton, Michael Blake, et uidentificeret objekt flyve ud imod kysten. Senere tegnede han, hvad han så.

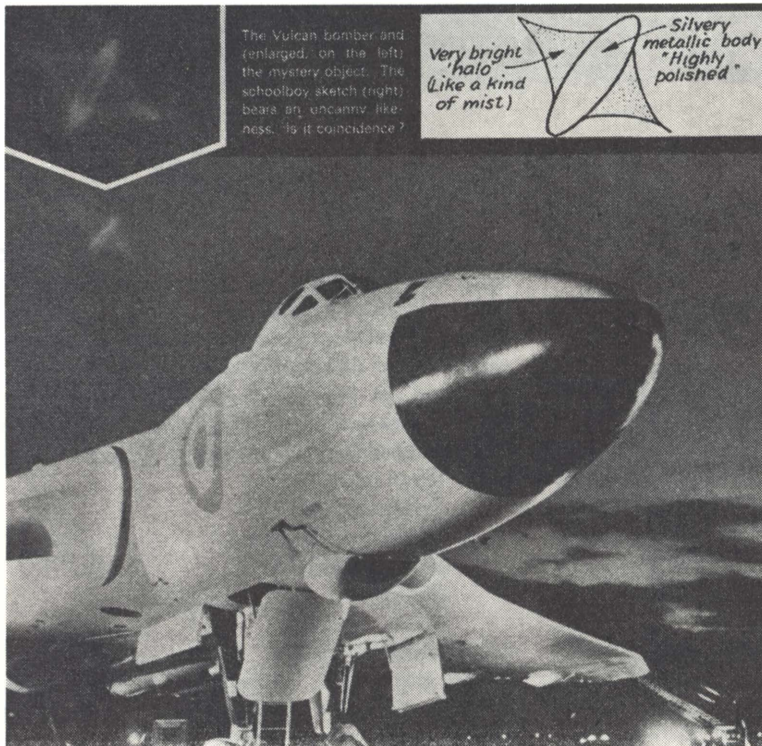
Resultatet er bemærkelsesværdigt — ligesom den mærkelige form, der ses over Vulcan bomberen.

George Bruce i

Magasinet „TODAY“ 13. juni 1964.

Herhjemme har vi en tildragelse, hvor der optræder objekter af samme udseende, som det ovenfor viste og beskrevne.

Tildragelsen fandt sted i Kolding, under et tordenvejr. Disse objekter står svagt, men vi håber, at de kan se ligheden med objektet fra „Conningsby“.

Telemeterskive?

UFO-kraftfelt?

Refleks?

? ? ? ?

Sidste:

Fra Spanien har vi netop modtaget nedenstående foto-grafi, hvor samme fænomen optræder.

H. C.

UFO-typer

Ought to be translated

Vi er blevet gjort opmærksom på, at det er meget længe siden, at UFO-typerne har været til debat i UFO-NYT. Her følger derfor en redegørelse for denne side af UFO-sagen, idet vi ikke henter dokumentation længere tilbage end 1940.

Gennem det foreliggende materiale — øjenvidnerapporter, fotografier og tildels for så vidt farten angår radarobservationer — skelner vi generelt mellem 4 (fire) hovedtyper:

Telemeterskiver
Flyvende tallerkener
Undervandsobjekter
Moderskibe

TELEMETERSKIVERNE
er den gruppe, som volder størst hovedbrud, fordi de har gennemgået de hyppigste forandringer, og fordi de har et enormt arbejdsområde.

Første gang, telemeterskiven optrådte, var umiddelbart efter Anden Verdenskrigs udbrud. Den var den gang et lille ioniseret felt på størrelse med en 2-krone. Den havde observationsopgaver over for jordiske fly på kampmission, og den undersøgte flyene både udvendigt og indvendigt.

Enkelte rapporter fra slagmarkerne og fra de maritime krigsskuepladser fortæller om ildkugler på størrelse med en fodbold.

Efter 1945 forsvandt den lille type og en ny på fra ca. 1—3 meter i diameter dukkede op og overtog undersøgelsesmissionerne, og der var en tydelig parallel til krigsmodellens opgaver.

Nu, hvor krigen var slut, blev studiet forlagt til steder, hvor mennesker og/eller dyr led voldelig død som f. eks. ved naturkatastrofer, flyveulykker, togulykker, skibskatastrofer og brandkatastrofer, ja endog almindelige gårdbrande kunne notere tilstedeværelsen af disse tavse vidner.

Typen havde en fast ydre skal, som var mere eller mindre gennemsigtig, og i det hule indre kunne man iagttage en eller anden luftig „substans", der så ud som damp i bevægelse.

Omkring 1960 optrådte typen ikke mere som en parallel til krigsmodellen, men sås nu tilsyneladende tilfældigt overalt.

Samtidig med denne nye taktik dukkede en ny model op, og det var atter et ioniseret felt, men denne gang af størrelse som en håndbold og som den netop omtalte slutfase for dens forgænger havde den tilsyneladende intet specielt arbejdsområde, den sås til lands, over og under vandet og i luften.

I 1962 afløstes det ionicerede felt — som i parantes bemærket var stærkt lysende — af noget helt nyt og lidet iøjnefaldende, nemlig et objekt som ikke kan skelnes fra en sæbeboble — størrelse som en håndbold. Denne type, som stadig opererer, er svagt lysende i mørke, men tilsyneladende har den nu fået en hjælper (?????).

Denne nyeste „model" har nærmest form som en top, men kan tilsyneladende ikke ses med det blotte øje. SUFOI har foreløbig tre fotografier af den — et taget i Kolding under et tordenvejr, et fra England, hvor objektet optræder nær et bombefly og et fra Spanien (se artikel og billeder desangående i dette nummer af UFO-NYT).

Status for gruppen som helhed er, at sæbeboblen er det primære undersøgelsesobjekt, krigstidens lille objekt er forsvundet, en ny model er *muligvis* på vej, og de andre tidligere primære undersøgelsesobjekter ses hist og her i ny og næ.

Ingen af typerne er farlige at komme i nærheden af. De ioniserede felter bevirker ved berøring en elektrificering, som får håret til at stritte, medens et ophold inden for en afstand af 1 a 2 meter fra de „faste objekter" skaber et vist ubehag med kvalme, hovedpine, mavepine og andet til følge.

Moralen må dog være: *Bliv fra dem!*

DE FLYVENDE TALLERKENER
hører til den gruppe, som vi kalder bemandede objekter! Der er forskellige størrelser af samme model, men den hyppigst observerede er 15 meter i diameter og 6 meter høj, svarende til målene på et etfamiliers hus!

Typen er let kendelig, idet den under den flade bund har tre kugler, medens den over bunden rejser sig med en klokkeformet opbygning.

Halvvejs oppe ses en række vinduer og på toppen har de lidt ældre modeller en kugle på en snes centimeter i diameter. De nyere modeller har ingen kugle i toppen.

Objektet anvendes dels til videnskabelige forskningsopgaver dels til kontraktmæssige transporter.

Omkring den flyvende tallerken ligger der et stærkt ladet kraftfeldt, som det er livsfarligt at komme i berøring med. Gå derfor aldrig tættere end 50 meter på et objekt, som er landet, eller som er „parkeret" i lav højde — den eneste undtagelse er, hvis De skulle blive opfordret til at komme nærmere.

Farten er på radar målt til ca. 40.000 km/t, men objektet er ikke bygget til interplanetarisk flyvning. Det udlades fra og optages i et moderskib ved henholdsvis ankomst til og afgang fra en planets atmosfære. Besætning 3 a 4 personer, lasteevne om nødvendigt 10 personer.

Modellen er beskrevet i mange gamle skrifter med udtryk som vimanaer, himmelskibe, brusende hjul, brændende hjul, hvirvlende hjul, brændende skyer og andet.

UNDERVANDSOBJEKTET,
som er aflangt og cigarformet, er ca. 30 meter langt og 8 meter i diameter på midten. Det ses relativt sjældent, fordi det som regel arbejder under vandoverfla-

den, og kun i de korte øjeblikke ved ned- og opstigning er der mulighed for observation.

Det er set i dansk farvand samt en hel del steder i udlandet. Det er målt med ekkolod og andre undervands måleapparater, og det har i adskilllige tilfælde været udsat for angreb af vor moderne krigsmaskines snedigste opfindelser — dog uden at lide fatale skader.

Det bedst kendte tilfælde af forsøg på at tilintetgøre et objekt af denne type var i Nuevabugten i Argentina for en del år siden. Objektet var i dage udsat for bombardement af den amerikanske flådes og det amerikanske luftvåbens nyeste krigsopfindelser. Objektet mistede 1 mand af besætningen, som var uden for på videnskabeligt arbejde da angrebene satte ind. Da han efter 4 dage ikke var kommet tilbage, forlod man Nuevabugten!

I pressen kunne man læse, at den i Nuevobugten indespærrede uidentificerede ubåd var undsluppet på mystisk vis. Notitsen sluttede med at konstatere, at den måtte have fået hjælp fra havet udenfor.

Moralen: *Lad dem i fred.*

MODERSKIBET
er en hel bog for sig selv, men her får de blot et kort rids, detailler kan De læse i „Indside the Spaceships“. På dansk „Ombord i Rumskibene“.

Dette objekt er enormt stort, idet de mindste er et par hundrede meter lange og de lidt større nogle kilometer.

Det er interplanetariske hangarskibe, som fragter tallerkenerne og visse andre typer til vor atmosfære, hvor de udsendes på forskellige missioner.

De kommer sjældent Jorden nærmere end 40.000 fod, men for det meste ligger de stationært meget længere ude.

Formen er som en cigar afskåret i begge ender. Tallerkenerne sluses ud gennem „bunden“ og optages gennem „taget“, ved udslusningen ses i mørke stærke elektriske udladninger.

De ovenfor nævnte typer kan alle fotograferes, filmes og registreres, sidstnævnte ved hjælp af den i SUFOI kendte detektor.

Inden for en overskuelig fremtid vil De få mulighed for at se telemeterskiver, tallerkener og moderskib på en film, som overdrages undertegnede af George Adamski. Filmen beror i øjeblikket hos Amerikas største TV-station i Washington, hvor man søger myndighederne om tilladelse til at vise filmen fra kyst til kyst. En tilladelse vil være en betydelig landvinding for UFO-oplysningsbestræbelserne og måske den brik, som kan bringe sagen over et af dens mange døde punkter. *H. C.*

Eftertryk i uddrag forbudt.

Filosofi . . .

Kosmisk bulletin

Juni 1964

Der er sket meget i de forløbne tre måneder. Jeg vil derfor først berette om min foredragsturné i Øst-staterne (af USA — OA) for nylig. Det var den mest succesrige i mange år. Fru Rodeffer fra Silver Springs, Maryland, fru Jessup fra New York City, fru Dykman fra den nordlige del af staten New York og hr. Woolcott fra Aurora, Illinois gjorde alle et udmærket stykke arbejde, for at min turné kunne blive en succes.

Fru Rodeffer fortjener en stor del af æren, for det var hende, der fik bolden til at rulle. For første gang fik vi adgang til mange radio og TV selskaber uden for Washington, og de gav ikke bare to minutters omtale; nogle udsendelser var på en halv time. — Og vi blev bemærkelsesværdigt positivt modtaget — med endnu større muligheder for fremtiden.

En film, jeg for nylig har taget af rumfartøjer, befinder sig nu i Washington hos American Broadcasting Company. De har i sinde at benytte den, når primærvalgene er overstået. Den vil blive fremvist sammen med en eller anden historie. Denne farvefilm er blevet taget i Vista, efter at vi er flyttet hertil. Det cigarformede skib på filmen kom fra egnen omkring Palomar. Jeg vil gentage, hvad direktøren for Washington TV-station sagde om den: „Det er det bedste og mest overbevisende billede, vi nogen sinde har set. Og hvis der bliver lavet en udsendelse med den, så vil den blive vist fra kyst til kyst.“ Hvis ABC ikke vil benytte den, så er der andre TV-selskaber, der

har forespurgt om filmen, så den vil blive vist frem før eller senere.

Den 18. maj fløj jeg til Mexico City for at træffe nogle venner der, — og jeg tilbragte en kort tid i San Jose Purua, hvor de har de helbredende mineralske kilder.

Der ankom en hel del skibe med passagerer til et Råds-møde, som fandt sted i Mexico. I Saturn-rapporten blev der talt om et møde nr. 2, som skulle finde sted senere.

De seneste rapporterede observationer her i landet var netop nogle af deres skibe. — Og observationerne vil i øvrigt stige i antal i de næste 6 til 9 måneder, idet Venus kommer nærmere til Jorden, og de fleste af skibene vil sandsynligvis være fra Venus.

Da jeg traf brødrene, spurgte jeg dem, hvorfor de ikke ville tillade mig at tage nærbilleder af deres skibe. Og de sagde, at grunden til, at de ikke gjorde det, var spørgsmålet om identifikation, da jorden endnu ikke var rede hertil.

Rådets ledere var i Mexico City én dag, og efter hvad jeg kunne forstå, var formålet at holde et møde med personer fra regeringen. San Jose Purua er ikke særligt langt fra Mexico City — hvilket sandsynligvis var grunden til, at Råds-mødet skulle holdes i Mexico.

Da præsident Mateos fra Mexico traf præsident Johnson i Californien, udtrykte han håbet om verdensomspændende fred og anerkendelse af menneskets værdighed overalt på jorden. Hans udtalelser var næsten identiske med den regeringsform, de har på Venus og Saturn. Jeg lyttede til hans taler på kanal 6, mens han var her, og var hans billede ikke blevet vist på TV, ville jeg have troet, det var en rummand, der talte; sådan lignede hans redegørelse det, som rumfolkene har fortalt os. Jeg ville ikke være overrasket, hvis han har haft kontakt med dem, lige som så mange andre regeringsledere over hele Jorden. Men han er hidtil den eneste, der offentligt har udtrykt ideen om et samfund, således som de har det på andre planeter. Det er en skam, at hans embedsperiode er ved at udløbe. Men jeg har på fornemmelsen, at hans efterfølger vil følge det op, som han har sat i gang. Jeg tror, at de interplanetariske rådgivere tog til Mexico City netop med dette formål.

Der blev sagt mange ting ved Rådsmødet, men ikke alt, hvad der blev talt om, kan frigives denne gang. De fleste oplysninger vedrørte vort solsystem. Som I alle ved, har systemet igennem adskillige år forandret sig gradvis. Forandringerne har været langsomme, og slutresultatet, der vil berøre alle planeter i systemet, kendes endnu ikke.

Kort før vi gik over til sommertid bekendtgjorde astronomerne, at de havde sat deres ure ét minut tilbage, for så meget var Jordens rotation blevet langsommere. Rumbrødrene sagde imidlertid, at det i virkeligheden var 1¾ minut. Jorden har roteret med mere end 1600 km i timen gennem rummet, og selv denne lille opremsning kunne medføre mange forandringer: Påvirke vejret over hele Jorden, forårsage mere vulkansk aktivitet og flere jordskælv; for der er en lille smule forskel i trykket mod Jorden, og de svage steder i den vil vise sig. Hvis opbremsningen fortsætter, kan vi forvente nogle højs ubehagelige tilstande.

Instrumenterne viser endnu ikke, om det er en forbigående forandring eller en vedvarende forandring.

Skulle Jordens rotation gå hen og blive 7 minutter langsommere, vil det betyde, at systemet går sin undergang imøde. Men efter alt at dømme vil dette tage lang tid; måske hele 1000 år, hvis forandringerne ikke bliver hurtigere, end de har været hidtil.

Det blev nævnt ved mødet, at vore atomsprængninger havde medvirket til at bremse Jordens rotation, idet deres virkning på Jorden var lige som, hvis man anvendte en bremse: et voldsomt ryk i Jorden.

Så mærkeligt det end kan lyde, så er teknisk viden værdifuld, når den anvendes konstruktivt, men også farlig, når den anvendes destruktivt; og vi er netop i færd med at skabe en teknisk verden. Dette kunne blive meget farligt, da det meste af den netop er af destruktiv natur. Den største del af tiden eksperimenterer teknikerne uden at vide, hvad resultatet vil blive. De kunne muligvis komme til at sætte en eller anden naturlov i funktion, som medfører en kædereaktion til skade for hele menneskeheden.

Andre civilisationer har gjort dette, f. eks. Lemurien og Atlantis; de ødelagde sig selv gennem videnskabelig eller teknisk begrænset viden. — Og vor civilisation rummer muligheder for at gå endnu længere ud over denne grænse, hvis vi fortsætter ad den destruktive vej; for hvis Jorden er blevet bremset 1¾ minut i vor tid ved hjælp af prøvesprængningerne, og

dette fortsætter, så kunne det bevirke, at planeten sprænges, hvilket ville bringe ubalance i systemet, og forårsage dets undergang. Virkningen på planeten er kun én side af de forandrede tilstande.

Den anden side er virkningen på mennesker over hele verden. Man lægger allerede mærke til ustabiliteten; selv den mindste irritation kan sætte mennesker op imod hinanden. Hvis Jorden kommer til at rotere endnu langsommere, vil rodløshed og sindssyge tiltage. Da menneskets legeme nemlig er opbygget af Jordens mineraler, vil enhver forandring nødvendigvis påvirke det, medmindre det har lært loven om kosmisk natur, ved hjælp af hvilken det kan kontrollere sig selv. Med andre ord: beherske elementerne i stedet for at blive behersket af elementerne. I modsat fald vil mennesket ødelægge sig selv, selv om også Jorden fortsætter. I øjeblikket peger alt henimod selvudslettelse, thi det menneskelige ego har sat sig selv højere end alle naturlove, og i stedet for at arbejde i overensstemmelse med lovene, arbejder menneskene nu imod dem. Der er blevet sagt: Menneske, tag dig i agt, at ikke elementerne skal vende sig imod dig! Intet menneske og ingen gruppe af mennesker kan sætte sig op imod det kosmiske princip og alligevel overleve, — lige så lidt som Lemurierne og Atlantiderne kunne.

Det er alt, hvad jeg kan sig om Rådsmødet ved denne lejlighed.

Og lad mig nu besvare nogle spørgsmål, som blev stillet mig østpå og i Mexico.

Et af dem drejede sig om en publikation, som jeg engang havde med at gøre. Ja, jeg har undervist siden 1925, og på et vist tidspunkt blev mine lektioner udsendt over to radiostationer under titlen „The Royal Order of Tibet". Da vor gruppes arbejde alligevel skulle have et navn, så folk kunne genkende os, valgte vi dette navn. Vi underviste i naturvidenskab og filosofi. De kosmiske principper forbliver altid de samme, men de anvendes forskelligt gennem tiderne, efterhånden som mennesket lærer mere. — Og der vil aldrig komme noget tidspunkt, hvor mennesket ikke lærer nyt og vokser i viden, for det er på denne måde, at fremskridt og udvikling bliver til. Det er derfor sandt, at de principper, der blev benyttet dengang, også benyttes nu, for hvordan kunne det være anderledes? Men brødrene har givet os en mere direkte og forenklet anvendelse af lovene, hvilket er det afgørende skridt fremad, der skal tages nu. I fortiden beskæftigede vi os med Himlen og Jorden, men nu har Kosmos åbnet døren til større viden. De tidligere emner var begrænset; nu studerer vi helheden, takket være brødrene.

Det forholder sig nogenlunde således: Engang transporterede mennesket sine varer med oksekærre, i dag transporterer han dem gennem luften. Det viser, hvor store fremskridt, han har gjort. Princippet forbliver stadig det samme, men den anvendelse eller metode, han betjener sig af, er meget lettere og hurtigere. Det viser den udvikling, der er foregået, — og udvikling har ingen ende. Kun dumheden selv betvivler værdien af fremskridt; den kommer ingen vegne, mens intelligens går evigt fremad. Det er grunden til, at nogle mennesker siger, at jeg har forandret mig, — men fremskridt er forandring. Og de, der betvivler det, må jo så stå stille, for de kan ikke se fremskridtet. Jeg håber selv, at jeg aldrig vil holde op med at forandre mig, men dog stadig må forblive fast funderet i principperne.

Et andet spørgsmål, der blev stillet, var: Hvorfor har visse grupper prøvet at bringe mig i miskredit?

Noget sådant har været tilfældet, lige siden jeg begyndte at undervise, fordi jeg fremførte progressive tanker, der stimulerede menneskene til at tænke selv. Det er blevet mere intenst, siden brødrene gav mig et hverv at udføre. Endog nogle af mine nærmeste venner, som jeg troede var loyale, har sluttet sig til oppositionen.

Endnu et spørgsmål. — Du har sagt, at du trænger til hjælp, og dog tager du ikke imod den, når den bliver tilbudt. Hvorfor ikke?

For at kunne yde den slags hjælp, jeg har trængt til, må en person have nogen viden, beslægtet med min, således at han eller hun, når jeg dikterer, fanger meningen. — Eller således, at vedkommende kan erstatte mig, når jeg er væk herhjemmefra. Jeg har ventet så længe for at give den, der var hos mig, en chance, hvis hun ønskede det, men nu er tiden kommet, da jeg må vælge en eller anden, der i så høj grad som muligt opfylder betingelserne. Brødrene har kendskab til en sådan person og leder hende hen til dette arbejde. Dette menneske er villigt til at opgive al den sikkerhed, hun i øjeblikket har, og se hen til Kosmos for sikkerhed og tryghed. For hende vil det ikke blive vanskeligt at lære.

Mens vi taler om tryghed: hvad menes der med tryghed? Dette liv er kun et sekund i evigheden, og

det samme er menneskets tryghed. Et liv i evigt fremskridt er den eneste varige tryghed, der vil følge dig, hvor du end går hen, liv efter liv.

Jeg vil bruge mig selv som eksempel. Jeg har ingen tryghed af den slags, som mennesker stræber efter på Jorden, og dog har jeg alt, hvad man behøver. Jeg bor i et smukt hjem, som ikke er betalt endnu, — men jeg kan heller ikke tage det med mig, når jeg er parat til at drage bort. Det eneste, der derfor betyder noget, er bekvemmeligheden i øjeblikket, og den har jeg. Det eneste, jeg kan tage med mig, er den anerkendelse på Højere Sted, som jeg måtte have vundet ved at tjene Skaberens formål. En sådan anerkendelse fortsætter gennem Evigheden og er den eneste varige tryghed, der findes for det fremtidige liv. Til hvad nytte ville f. eks. en hoben penge være på Venus, når de overhovedet ikke bruger penge? Men den kosmiske viden, jeg har erhvervet mig, vil være til stor hjælp. I hele mit liv, på foreløbig 73 år, har jeg aldrig manglet noget. Jeg har den faste tro, at Skaberen kender mine behov bedre, end jeg selv gør, og vil sørge for mig resten af min tid her. Hvad er bedst: At tjene skaberen, eller bevidst ophobe menneskelig velstand, hvormed man kan skade mange? Jeg har bevist over for mig selv, at det at tjene Skaberen er det eneste, der kræves af mennesket. Og Hans belønning er større end menneskers.

Rapport over seneste begivenheder

Vi har haft fornøjelsen af et to-ugers besøg af May Morlet og hendes mand Maurice fra Belgien. Vi diskuterede mange ting, og de vendte tilbage med mange oplysninger til deres venner der. De regner med at starte en studiegruppe i Belgien og håber at få mig derover igen, enten i år eller næste år. Der er ved at blive lagt planer for et besøg i orienten, så det ser ud til, at det kommende år bliver travlt.

Jeg er lykkelig over at kunne sige, at vi har fået en hel del nye medarbejdere over hele verden. To af dem er her i landet (USA): Fru Rodeffer i Silver Springs, Maryland, og fru Charlott Blob i Appleton, Wisconsin. De har begge udført et bemærkelsesværdigt arbejde allerede. Fru Blob har fået mange studerende og en del af deres lærere i tale og håber, at jeg kan møde dem engang i efteråret.

Mens jeg var i Mexico, diskuterede vi dannelsen af en gruppe, en fast kerne, der skulle hjælpe fru Rueda med at få startet skolen i nærheden af Guadalajara og Chapala-søen. Vi lavede den aftale, at når den først er startet, skulle jeg tilbringe de 6 måneder af året i Mexico med at undervise, og de andre 6 her eller på rejse.

Behovet for folk, der er oplært i kosmiske principper, er voksende. Vi har lagt grunden, og der må være andre, der kan føre det videre, når vi ikke længere er her.

Hvad angår Science of Life-kurset, så glæder det mig at kunne meddele, at de, der ikke blot læser lektionerne, men også anvender dem i deres daglige liv, er vidner til, hvad der kunne kaldes mirakler. Dette er brødrene og jeg meget lykkelige over. Måske vil vi ud af denne gruppe studerende få de nødvendige lærere til at føre arbejdet videre. Det ser ud til, at der vil blive behov for mange, eftersom Skaberens værk aldrig vil ophøre.

Der er indtruffet nogle mærkelige ting under mine ture. I Silver Springs bad man mig tale for forskellige grene af regeringen. Jeg havde en meget interessant diskussion med en mand fra atomkommissionen, og en anden med en gruppe mænd, der var tilknyttet rumprogrammet. Vi holdt et enestående møde med det „Aktive Reserve Lufftvåben" med meget højtstående personer tilstede. Fru Rodeffer optog min tale ved mødet på bånd. Luftvåbnet havde også deres optager, men de havde ikke fortalt os, at de havde i sinde at lave en optagelse, og de havde deres apparat skjult. Senere, da de prøvede at spille båndet, så andre kunne høre det, var der intet på det. Derfor ringede de og spurgte, om vi havde en optagelse af talen, og hvis det var tilfældet, om de kunne få lov at lave en genpart. Det fik de lov til. De havde afprøvet deres optager forinden, og den syntes at optage perfekt; derfor kunne de ikke forstå, hvad der var sket. Selv en major, der også talte på båndet, var blevet slettet. Dette skabte noget af et mysterium med hensyn til, hvem jeg er, og hvilken kraft, der blev anvendt. Men de har bedt mig tale for dem igen, næste gang jeg er i Washington.

Da jeg var i New York, blev der sendt en lille Voo Doo-dukke til mig. Den var fyldt med nåle og havde et ansigt, der lignede mit. Den var blevet sendt fra Los Angeles. Jeg tilintetgjorde den øjeblikkelig og nævner det kun for at vise, at oppositionen stadig arbejder.

Da jeg sidst var i Mexico, tog nogle pressefotografer mit billede. Landskabet omkring mig var godt

nok med på billedet, men billedet af mig var der ikke. Der var kun et hvidt lys, hvor jeg stod. Dette skabte endnu et mysterium.

Jeg vil gerne fortælle jer om en interessant begivenhed, der fandt sted her i mit hjem. En eftermiddag kom der til min dør en ung fyr, der hverken kunne tale eller høre. Han skrev sine spørgsmål, og jeg lod mine svar skrive til ham. Efter en kort ordveksling på denne måde forsikrede jeg ham om, at han både kunne tale og høre ved hjælp af sin bevidsthed. Han ansigt klarede op, og han godtog min påstand. Før han gik, kunne han høre, og talte nogle få ord. Dette viser, at når man arbejder oprigtigt sammen med brødrene, er intet umuligt. Især når man forstår, at bevidstheden er Kosmos' sprog.

Konstruktiv tænkning

Eftersom der på videnskabens område er så meget for og imod det ene eller det andet, er folk tvunget til at tænke konstruktivt og logisk over rækken af begivenheder. Tænkning er lige som et puslespil; man må bruge et systematisk og logisk mønster for at kunne lægge billedet sammen. Hvis man ikke gør det, vil man opdage, at man bliver slemt forvirret og kan blive medvirkende til en ødelæggelse af det gode, der kunne have blevet ud af det. Lige som ved puslespil findes der gode billeder og dårlige billeder, når de først er lagt sammen. Man kan ikke få oplevelsen ved at lade andre konstruere dem for sig. Hvis man gør det, er det én selv, der bliver forvirret over de manglende brikker.

Hvis billedet indbefatter mennesker, må man virkelig bestræbe sig på at sætte sig i den anden parts sted og for en tid udslette ens personlige selv, hvis man da ønsker at være retfærdig mod begge parter; — og frem for alt undgå at dømme i sagen, før billedet er komplet. I modsat fald vil man skabe sig fjender, hvor man kunne have haft venner. Undgå sladder, især hvis du har kendt til sagen eller personen igennem flere år, mens den, der bringer sladderen, måske er et ret nyt bekendtskab, og vedkommende ikke kender alle sagens enkeltheder. Lad det ikke gøre nogen forskel, om den, der sladrer, selv virker tiltalende og synes at have reelle hensigter; for det, at han ikke kender sagen til bunds, og heller ikke den nærmere forbindelse mellem personerne, bevirker, at han vil fantasere sig til ting, der passer ind i det billede, han er ved at danne sig. Selv om han måske ikke har noget ønske om at forvolde skade, kan han komme til at ødelægge noget dyrebart, nemlig et venskab — noget de fleste mennesker hungrer efter — bare fordi, han ikke havde kendskab til de virkelige kendsgerninger. Og man kan efterhånden i den grad krystallisere sit sind, at ligegyldig hvilken vej til forsoning, der måtte blive åbnet, så enten frygter man for at genoptage forbindelsen, eller også ligger man efterhånden under for en sådan hypnotisk forblændelse, at man har mistet den sunde fornufts- og den logiske tænknings princip, som førhen var årsag til éns lykke.

Tag jer derfor iagt for sådanne tilstande, når de opstår, at ikke I for stedse skal gå tabt af en yderst værdifuld gave fra Gud. Spring ikke til forhastede konklusioner, men lyt omhyggeligt til alle udtalelser. Analyser dem, så I kan se, hvad de måtte føre til, og hvem de måtte skade. Hvis I finder noget forkert i en udtalelse, så godtag den ikke; det ville være bedre at rette den til gunst for den person, den vedrører. Og for at forvisse jer om, at den er forkert, så anvend den på jer selv og se, om I ville synes om det. På denne måde vil I komme til at gøre mod andre, som I gerne ville have, at de skulle gøre mod jer. Og frygt aldrig for at indrømme fejl, I har begået: Det er bedre at indrømme dem, end at gå med et ar resten af jeres dage.

Det menneske er stort, som vinder sejr over sin egen svaghed. — Og husk, at ingen er perfekt, og vi lærer gennem vore fejltagelser, hvis vi er store nok til at rette dem.

Når folk ikke længere kan tale fornuft med hinanden og på grund deraf bliver fjender, så er verden sandelig i en slem situation, og den kan kun føre til selvudslettelse, for selve den katalysator, der knytter menneskeheden sammen, er borte, og ven mod ven og broder mod broder vil være trådt i stedet; og Guds billede er ved at forsvinde og ligeledes den konstruktive tænkning.

For at klare et spørgsmål for vore forbindelser i Europa vil jeg omtale følgende: Grunden til, at Newsletters udgiver ikke ville trykke visse af de materialer, jeg gav ham til læserne, var, at artiklerne røbede, at min tidligere sekretær ikke forlod mig af egen, fri vilje. Hun blev påtvunget en følelse af mistillid til brødrene og mig, med det formål at svække vor position. — Og var mine udtalelser blevet offentliggjort, ville de have svækket oppositionens struktur. Der er tusinder af måder, man kan påvirke et menneske på,

når først den konstruktive tænkning er borte; og som eksempel på, hvor stærk en sådan påvirkning kan være, kan jeg nævne, at der lige siden mistilliden opstod, ikke er blevet foretaget det mindste skridt henimod en rettelse af fejltagelsen.

Havde jeg benyttet denne metode, ville hun aldrig have forladt mig. Hvis et menneske opdager, at det er en spaltet personlighed, må det være stadig på vagt over for det, for den ene eller anden side af personligheden vil til tider dominere.

Den person, jeg hentyder til, var gennem adskillige år 100 pct. *for* alt godt, fældede sjældent en dom og gennemtænkte alt med sund fornuft. Men faren lurede fra tre punkter: Stærk modvilje mod drikkevarer, på grund af tidligere erfaringer med andre — alt for teknisk interesseret, og sandheden måles ikke med tekniske teorier. Hertil kommer, at vedkommendes ego til tider svinger sig op og indtager en meget dominerende, „boss-agtig" holdning. Alt dette tilhørte den anden personlighed, der ønskede at trænge igennem, og som gjorde det, da den fik en chance gennem andres tilskyndelser til den om at give sig til kende. — Og vedkommendes fine karakter og følelse kommer ikke mere til udtryk.

Og nu en kort forklaring på, hvad det somme tider er, der kan fremkalde en spaltet personlighed. Et menneske kan fysisk set være kvinde og dog samtidig inderst inde være af maskulin natur. Dette fremkommer ved, at den pågældende er født for tæt ved den skillelinje, hvor de to sider forenes til ét væsen. Denne type mennesker er ofte naturer, der svinger mellem yderligheder, en Dr. Jekyll og Mr. Hyde. — Og den svageste side vil adlyde loven om mindst modstand.

For at undgå dette, bør man gøre sig de højeste tanker, næsten af guddommelig art, om alting og akceptere alt som guddommelige manifestationer, — uden kritik, fordømmelse eller mistillid, men alligevel fuldt ud på vagt over for menneskers svagheder. Man bør benytte konstruktiv analyse i alle livets facer med det formål at forstå, hvad der går for sig. Og når først denne forståelse er blevet virkelighed, optræd da som en mor eller far, der omslutter barnet med en atmosfære af kærlighed, og ikke med fordømmelse som en anden bøddel. Påvis forskellen mellem, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert uden hadske eller fordømmende tanker. Gode forældre og gode lærere følger denne regel. De sammenknytter i stedet for at adskille.

Eftertryk i uddrag forbudt.

George Adamski.

Et forsvarskrift

Ought to be translated

Menneskene har altid regnet kristendom og kirkemakt som synonyme begreper. En almindelig feil, som har ført til en masse forvirring og en mengde problemer for det enkelte menneske som forgjeves har forsøkt å få orden i sin trosoppfatning.

Ingen av de nåværende jordiske kirker er konsekvente mot Kristi kjærlighetsbudskap. Kirkerne har altid tillempet seg systemene i de forskjellige tider. Til dette kan det selvfølgelig protesteres og man kan hevde at det og det kirkesamfunn følger Kristi til punkt og prikke.

Kristus gjentok i sin tid den gamle Moselovens ti bud, og nåde den kirke som i dag akter konsekvent å følge disse bud. Ja, vi kan for eksempel ta utgangspunkt i det femte bud: „Du skal ikke slå ihjel". Her snakkes ikke om angrep eller selvforsvar. Kristi hevder kategorisk at man *ikke skal* slå ihjel. Man kan diskutere seg imellem om dette skal følges fullt ut eller ikke, men tar man Kristus's pågribelse i Getsemane som utgangspunkt, vil en se at forbudet er kategorisk.

Dette lille enkle budet, er det ingen kirker på jorden som vil hevde at menneskene konsekvent skal følge. Da ville de komme i mistillit til de styrende makter, som „trenger menneskeskjøtt til kanonføde". Det hevdes at Kvekerne er absolutte pasifister og nekter å utføre militærtjeneste. Jo, enkelte av dem gjør det nok, men i USA, er det forbundet med dødsstraf og livsvarig fengsel å nekte „å dø for fedrelandet", så selv i Kvekerstaten Pennsylvania har man tillempet begrepet til bare å gjelde for angrep.

De synes å overse det faktum at Kristus nektet Peter å forsvare seg i Getsemane.

Det å følge Kristus har lite eller intet med kirkegang og salmesang å gjøre. Kirkerne har utviklet seg gjennom doktriner og dogmer til et virvar av tabus og „du bør ikke".

Kirkerne er stående eksempler på maktmisbruk og diktatur. Hvilket vesen av legmanns status tillater seg å kunne rokke kirkenes grunnsetninger og former. Kirkene styres av paver, kardinaler, biskoper og prester, basta. Den lille manns mening teller ikke. Likevel har massene påvirket kirkene i de grader at vi i dag kan si kirkene er liberale i forhold til tidligere tiders kirkeforhold. Vi kjenneer martyrkirkens utvikling til å bli en stat i staten, til å bli en absolutt maktfaktor, i besemmelsen om liv eller død (hundreårskrigen, korsogene og inkvisisjonen), reformasjon og motreformasjon, til de svake og lite fornyede kirkesamfunn av idag. Liberale fordi menneskene har fått opplysning, og har begyndt å tenke selv.

Ennå er mange mennesker slaver under kirke åket, men det ser ut som om fler og fler kaster det av seg.

Og dermed kvitter de seg med alle former for religion. Det kreves nemlig tiltak for å søke tilbake til kilden, til Kristus, som idag er bare blitt en eksponent for kirkene, istedet omvendt. De som skulle være eksponenter for ham er blitt lige selvrettferdige som de som i sin tid ble refset av han, fariseerne.

Kristus passer ikke inn i vårt moderne samfunn. Her skal man tilpasse seg. Her er solidariteten hos gjennemsnittet enerådende. Nåde den som går utenom.

Nei, Kristus passer ikke idag. En mann, som ville gå opp på den prekestolen, som bare er reservert innviete prester, og tale sannhet, fred, godhet, og nestekjærlighet til menneskene. Han ville ble hevet ut., fohånet, anbrakt i psykiatrisk varetekt, uskadeliggjort. Så nå er våre kirker tilbage til det stadium hvor de jødiske var dengang Kristus ville reformere verden.

Hva ville en verden svare til et voldsomt angrep på vår vidunderlige maktballanse, og kapprustning. For skulle Kristus være likekonsekvent i vår tid som for to tusen år siden, er det ikke tvivl om hvor han hadde slått til. Nei, han passer ikke her.

Kirkene derimot, de er produkter av vår tid. De er moderne, og sløyfer Bach i kirkemusikken til fordel for jazz. En prest skal være passelig radikal, snakke sjargong, og være motebevisst. „Man må følge med tiden. „Et forderdelig manifest.

Jo kirkerne er også preget av forflatingen. Skulle samfundet trenge „menneskeskjøtt til kanonerne“, hyler ikke kirkene opp med „det femte bud“. Nei, de sender kjekke feltprester med ut i felten så mennesket kan dø med Guds velsignelse. „Frem kristne stridsmenn“.

Men vender ikke menneskene seg bort fra kirkene da? Å, neida, de døper sine barn der, de gifter seg der, og gjennom kirkene blir de begravet.

Selvfølgelig er det altid noen rare mennesker som ikke vil være med på dette vidunderlige. De tar avstand fra kirkene, melder seg ut. Den britiske filosofen og mystikeren Paul Brunton ble spurgt om hvorfor han ikke tilhørte noe kirkesamfunn. Han svar var:

„Intet skal stå mellom meg og den oppadstigende sol's stråler“.

Så har jeg også skrevet dette som et forsvar for min utmeldelse fra kirkesamfunnet.

I. T. M.

Mands modenhed: at have genvundet den alvor i legen, man havde som barn.

Nietzsche.
(1844—1900).

De nye tanker

Det bruser og gærer og bryder
i tankernes rige og land
og visdommen pludselig lyder,
fra en ganske almindelig mand.

Det knager og brager og revner
i overtros verden og ly
og profeten igen optræder
han vil revse hver selvglade by.

Jeg undres og stirrer og lytter
nu sandhedens ord bliver talt
og venner i huse og hytter,
vi vil kæmpe, og løgn bliver kvalt.

Mod uret og hadet og krige
nu kærligheds kamp sætter ind
hver mand af hver farve er lige,
det skal gælde dit hjerte og sind.

H. Skougaard.

Kirke, retsvidenskab og stjernemennesker

Efter en ap-melding fra England af 20.5.1964 er nedenstående vedrørende. Kosmos og Vi bekendtgjort:

„Hvis der et eller andet sted i verdensrummet skulle eksistere intelligente væsener, må der i alle tilfælde være sikkerhed for, at vi ikke på grund af menneskelig tankeløshed synes at være deres fjender.“

Med denne erklæring, der blev afgivet overfor en generalforsamling i Edinburg, har Den reformerte Kirke i Skotland taget stilling til mulige synspunkter i den fortsatte udforskning af Kosmos. I en udvalgsberetning hedder det, at „menneskene ved et eventuelt eventyr i verdensrummet“ skulle passe på, „at de ikke ødelagde uudforskede områder eller forstyrrede ligevægten mellem stjernerne.“

Således som det bliver mere uomgængeligt for religionen, kirken og sekterne at regne med intelligente gudsskabninger boende i verdensaltet, så ser vi også lidt efter lidt andre fakulteter konfronteret med universets problemer.

Det er værd at vide, at advokat Max Arnolf i „Rechts-und Wirtschaftskalender“ den 29.1.1964 har skrevet en artikel, hvori det hedder:

Ret i verdensrummet

Hvad der for 10 år siden var fantasi, er senere blevet til virkelighed. Mennesket er stødt frem i verdensrummet. Derved er også en ny retsudvikling begyndt: ret i verdensrummet. FN har arbejdet for at kodificere verdensrumsretten, men har indtil nu ikke fundet en farbar vej. Folkeretslig set er staterne enig om, at rumfartøjer er underlagt den udsendende stat. Den historiske retsopfattelse går endvidere ud på, at staternes lufthav er staternes landegrænser projiceret lodret op, og at staterne indenfor dette område har højhedsretten. Teorien om verdensrummets frihed må dog afvise dette, fordi de enkelte stater ikke er i stand til at udøve herredømmet i Kosmos. Lignende grundsætninger gjaldt i middelalderen m. h. t. havenes frihed.

Som man ser: paragraffer alene hjælper ikke til at „beskytte“ barrierer. Kun princippet „forståelse“ uden grænser former os til kosmopolitter og verdensrumsborgere — man kunne også sige Guds børn.

Slei/UFO-Nachrichten

Tankens kraft

Ought to be translated

Tro kan flytte bjerge! Eller kan den alligevel ikke? Jo, det kan den. En stærk klippefast tro kan udføre det såkaldte umulige. Utallige er beretningerne om, hvad viljestærke personer har formået at udrette.

De skal ikke høre om disse troens resultater, men derimod om en interessant detalje på udviklingens vej mod troens klippe.

Nogle er gode til at huske, til at tænke på det, som ikke er i ens umiddelbare nærhed og se det helt klart for sig. Dette tankens billede kan hentes i fortiden som i nutiden og fremtiden!

Men vidste De, at dette tankens billede lader sig fotografere? Det gør det, og jeg skal om lidt fortælle Dem, hvordan De kan træne og kontrollere Deres tankers klarhed og kraft. Først skal De dog høre om et par eksempler, som for sekterister og andre yderliggående bruges som eksempel på „ånders“ tilstedeværelse.

De fleste har set billeder af „ånder“, som har været til stede under en eller anden seance. Det er et *tankebillede,* skabt af en af de tilstedeværende, sandsynligvis mediet, som ofte har meget udviklede evner (bevidst eller ubevidst). Dette tankebillede kan være så koncentreret, at det kan ses med det blotte øje af seancedeltagerne!

Men det er et tankebillede af noget, som *ikke eksisterer,* det er blot en motivskabt koncentration af kraft udgået fra et menneskes hjerne også kaldet fra det „tredie øje“ . . .

En dame kommer cyklende ned ad en bakke. I den ene hånd holder hun et fotografiapparat — model kasseapparat — med udløserpal udvendigt på den ene side.

Pludselig rammer forhjulet en stor sten, og damen slynges af cyklen.

Da filmen bliver fremkaldt, er der et billede af Jesus på det billede, som apparatet „selv tog“ i nedslaget!

Er det så Jesus? Nej! Det er damens tankebillede af den Jesus, hun forestiller sig, og hvis udseende hun har fra kunstens verden. Det billede, damens apparat tog af Jesus, viser den Jesus, vi altid ser på malerier! Skulle dette ikke være et alvorligt fingerpeg om, at vi skal passe på den løbske fantasi og

tænke lidt mere på den realitet, som skabte omtalte billede — Tankens kraft!

En af mine venner skulle til middag hos en familie i udlandet.

Værtsparrets chauffør afhentede min ven og hans ledsager på banegården. På vej til bestemmelsesstedet bad min ven chaufføren standse ved en blomsterforretning, hvor han ville købe en buket røde roser til værtinden, som syntes særlig godt om roser!

Chaufføren kunne ikke forstå, hvad min ven mente, da de ikke talte samme sprog, og man kørte direkte til bestemmelsesstedet. Ankommet her sagde min ven til værtinden: „Jeg ville have givet dig en buket røde roser, men chaufføren forstod det ikke, så jeg beklager.“ Værtinden svarede, at det var hende nok, at han havde haft til hensigt at forære hende roserne.

Under middagen tog min vens ledsager et fotografi af det festligt smykkede middagsbord. Da billedet blev fremkaldt, optrådte der en stor buket roser svævende i luften over bordet!

De har nu fået et par små eksempler på tankens kraft, og nu skal De så høre, hvordan De kan prøve, om De er i stand til at fremkalde et så klart og kraftigt billede i Deres bevidsthed, at det kan fotograferes!

Vi skal ikke bruge et fotografiapparat, det er overflødigt. Derimod skal vi bruge *følsomt* fotopapir af den slags, som man bruger til at fremkalde billeder på. Det kan købes i ark i enhver fotohandel. Det er pakket ind i lystæt papir og må ikke få andet lys end mørkekammerlys.

Hvis De har et mørkekammer, går De derind. Hvis ikke placerer De dem i et mørkt værelse.

Fotopapiret klippes i små firkanter på størrelse med det halve af en tændstikæske. Nu tager De sådan en firkant og anbringer den på håndfladen i den ene hånd, medens De lægger den anden håndflade ovenpå og således har lukket papiret inde mellem Deres to håndflader.

De konsentrerer nu Deres tanke om én bestemt ting f. eks. en almindelig stol eller andet, som er let at at forestille sig.

Udelad alle andre tanker end de, der vedrører billedet af stolen. De må ikke lade Dem aflede af noget som helst, tænk kun på billedet af stolen. De vil opdage, at det er uhyre svært.

Prøv i en ca. 10 minutter eller længere og få så papiret til fremkaldelse! Det er sikkert helt blankt, men tab ikke modet, efter en ca. 10 gange af mindst 10 minutters varighed og ikke mere end et forsøg pr. dag er det sandsynligt, at der begynder at ske noget.

Der vil fremkomme nogle streger eller linier eller måske prikker — et fotografisk ekko af Deres tankekraft, men endnu forvirret og uden samling om det væsentlige — Deres motiv.

En dag vil De se lidt af et stoleben. Hvis stolen er Deres motiv, og en dag vil stolen stå der, prentet på det fotografiske papir af Deres tankekraft.

Derefter kan De selv, men glem aldrig loven om årsag og virkning. Lad Dem ikke friste til at gå uden for den etiske ramme, som ethvert menneske skal holde sig indenfor — det betaler sig ikke.

Eftertryk i uddrag forbudt.

H. C.

Oversættere

OBS! OBS! OBS!

Vi savner hjælp til oversættelse af filosofisk betonede materialer fra engelsk samt diverse materialer i ny og næ fra engelsk, tysk, fransk, italiensk og spansk/portugisisk.

Er De interesseret i at hjælpe os, og har De evnerne så lad os venligst høre fra Dem allersnarest. — Måske kan De anbefale os en eller anden, som De kender, men som ikke ser denne lille opfordring?

Vore krav er ret store, og lønnen stort set indskrænket til glæden over at være med til at hjælpe.

Jytte/H. C.

Ét er vist, at evigheden lukker sig for alt, hvad der i dette liv kun ville være publikum, „ligesom de andre“.

Søren Kierkegaard.
(1813—55).

Dersom enhver ville hjælpe den anden, blev alle hjulpet.

M. v. Ebner-Eschenbach.

Fortsat fra side 155

1961: Forskellige meddelelser. — M. Bjarne Solas, Sorlandsbaum (Norge) rapporterer observationen af et mistænkeligt og meget kraftigt oplyst objekt den 16. januar 1961, kl. 9,15 (universaltid), som var synligt i 30 minutter.

(Uddrag af S.A.F.'s bulletin, år 1961, pag. 169).

Konklusioner:

1) Fra de forskellige og talrige bulletiner, som S.A.F. har givet os til gennemsyn, har vi kunnet fremdrage 52 tilfælde af mystiske objekter på himmelen. Disse observationer er foretaget af personer, som er fortrolige med fænomener på himmelen.

2) Vi noterer, at størstedelen af de gengivne beskrivelser er i overensstemmelse med sådanne, som er givet tusinder af gange af personer, der ikke interesserer sig for de himmelske fænomener.

3) Et vist antal af de fremdragne observationer vedrører et tidsrum, hvor man ikke kan henvise til hemmelige forsøg i noget land eller tænke sig tilstedeværelsen af objekter, bag hvis fremdrift der står mennesker.

4) Blandt de fremdragne tilfælde er der nogle, som røber en bagved liggende intelligens.

5) I de sidste ca. 12 år har antallet af observationer været i høj grad stigende, og dette bekræfter således den hyppighedskurve, som ville være godtgjort, hvis man blot henholdt sig til læsning af dagspressen.

6) I betragtning af de 5 ovenfor omtalte punkter ville det være af den allerstørste betydning, om de lærde, der stadig ikke er overbevist om, at der eksisterer et reelt endnu ikke af videnskaben forklaret fænomen, hvis hyppighed har været stigende i de sidste 12 år, ville tage problemet op og give en forklaring, som er plausibel og fuldstændig dækkende for de ved observationer fundne kendsgerninger. Man burde navnlig, men det falder uden for rammerne af denne fremstilling, tage hensyn til fænomenet: de lige liniers princip, som er opdaget af den franske forsker Aimé Michel.

Et uventet resultat af vore artikler om de mystiske objekter på himmelen!

Den 23. januar 1963 har vi fra hr. Danjon, formand for Société Astronomique de France og direktør for Paris' observatorium, modtaget et brev, som vi gengiver nedenfor tilligemed vort svar af 29. s. m. — Vi gengiver også en skrivelse fra kassereren i Société Astronomique de France, dateret 20. november 1961. Det er os magtpåliggende, at alle vore læsere får kendskab til denne vigtige brevveksling såvel som til de detailler og kommentarer til samme, som vi ligeledes offentliggør, for at der kan dømmes fuldstændig objektivt om spørgsmålet.

Brev fra hr. A. Danjon, formand for Société Astronomique de France:

OBSERVATOIRE DE PARIS

61, Avenue de l'Observatoire

Direktionskontoret Paris, den 22. jan. 1963.

Hr. R. Veillith,
Les Pins,
Le Chambon-sur-Lignon.

Jeg har modtaget de to numre af »Lumières dans la Nuit«, som De har sendt mig (nr. 52 og 53). Jeg har deri under overskriften »Mystiske Objekter på Himmelen« med forbavselse læst to af Dem redigerede artikler, i hvilke De misbruger Société Astronomique de France's navn. Selskabets ledelse må, efter at være bleven underrettet af mig, protestere mod, at De underskriver Dem som livsvarigt medlem af Société Astronomique de France. I denne henseende har selskabet aldrig skiftet standpunkt, og, så længe det har eksisteret, har det aldrig tilladt nogen af medlemmerne af benytte denne betegnelse til personligt reklameformål. Selskabets ledelse opfordrer Dem udtrykkeligt til ikke mere at gøre det.

Deres artikler indeholder en række uddrag af S.A.F.'s bulletiner, men måden, De bruger disse uddrag på, forpligter kun Dem selv. Selskabets ledelse nedlægger herved forbud mod, at De gengiver den redaktionelle bemærkning, hvormed De takker S.A.F., »som venligst har villet give os en omfangsrig og for vor forskning absolut nødvendig dokumentation«. Denne dristige påstand er et bedrag, der er egnet til at vildlede Deres læsere. Société Astronomique de France har som sådan ikke meddelt Dem noget, udover hvad De selv har kunnet finde i bulletinerne.

Selskabets ledelse beder Dem offentliggøre et dementi og forbeholder sig samtidig at søge sin ret fyldestgjort ved domstolene, såfremt sådanne misbrug skulle gentage sig.

Med højagtelse
(sign.) *A. Danjon,*
Direktør for Paris' Observatorium.

Hr. Danjon, formand for Société Astronomique de France, direktør for l'Observatoire de Paris, Paris.

Le Chambon-sur-Lignon, d. 29. jan. 1963

Herved anerkender jeg modtagelsen af Deres skrivelse af 22. ds.

1) Ved at bringe citater fra Société Astronomique de France's bulletin, som var den eneste kilde til den dokumentation, der var min artikels indhold, har jeg kun rettet mig efter videnskabelig tradition og samtidig efterkommet kassererens udtrykkelige ønske (jfr. hoslagte skrivelse af 20. november 1961).

2) Den tak, som De bebrejder mig, og som var indflettet i den pågældende artikel, var kun, synes jeg, en berettiget høflighed mod S.A.F.'s kasserer for hans assistance og tålmodighed med at eftersøge og fremsende denne fyldige dokumentation. De har ønsket at betragte denne høflighed som et bedrag. Jeg overlader ansvaret for denne vurdering til Dem selv, men jeg skal gerne imødekomme Deres ønske og tilbagetrækker hermed min tak, dog ledsaget af min undskyldning over for selskabets kasserer.

3) Jeg billiger ikke, så lidt som De, at en titel misbruges for at skabe respekt om et emne. En sådan fremgangsmåde ville være særlig malplaceret for en astronom (amatør eller professionel), når det gælder de »uidentificerede flyvende objekter«, al den stund disse, hvad sammensætningen af den officielle amerikanske undersøgelseskommission jo vidner om, ikke falder ind under astronomernes kompetance. Dog vil jeg, så længe jeg er livsvarigt medlem af S.A.F., og så længe selskabets vedtægter af 1908 (de fuldstændige og eneste jeg har kendskab til), vedblive med at underskrive mine astronomiske artikler under anførelse af det nævnte medlemsskab, således som jeg har gjort det under den artikel, man anklager mig for.

Med særdeles højagtelse
(sign.) *R. Veillith.*

P.S. — Ud fra et ønske om objektivitet vil jeg sørge for, at denne brevveksling får en stor udbredelse, således at Deres stilling til spørgsmålet og min kan blive kendt. Jeg beder Dem om for Deres vedkommende at gøre det samme i S.A.F.'s bulletin.

Sluttes i næste nummer.

Brevkassen

Ought to be translated

Der er ikke kommet spørgsmål til besvarelse i dette nummer.

(Fortsættelse af artiklen i juli-august nummeret, side 123—124).

„Den flyvende cigar" blev emnet for mange samtaler mellem George Adamski og hans Palomar-besøgende.

En dag var en hed debat i gang i fru Wells' café, da seks officerer fra hæren kom til stede, og de lyttede med stor interesse til debatten. — Vi skal huske på, at Adamski på dette tidspunkt *ikke* troede på interplanetariske rejser, da afstanden mellem planeterne syntes uovervindelig. —

En af deltagerne sagde bl. a.: „. . . dette fartøj må være kommet fra en anden planet." — hvortil Adamski spontant udbrød: „Fantastisk!" — — I de år, der er gået siden da, har Adamski jo oplevet og lært meget, må man erkende! Men det lille replikskifte og hans senere erfaringer og udtalelser siger os også noget om Adamskis væsen: at han er mild i sin dom over for andre, hvis han skal dømme. Og han har altid været en rask elev og en mild lærer, der er ivrig efter at lære mere og delagtiggøre andre i sine erfaringer, oplevelser og tanker.

En af officererne, der lyttede til samtalen, sagde efter Adamskis udbrud: „Ikke så fantastisk, som De tror, min ven; vi ved mere om det." — Der var ingen yderligere kommentarer, men udtalelsen kom som en bombe! George Adamski fyrede spørgsmål efter spørgsmål af mod officeren, men dennes sidste replik var: „Dette rumskib var *ikke* fra denne planet, fra Jorden!"

Det er sikkert forståeligt, at Adamski efter den oplevelse næsten aldrig forlod sit teleskop af frygt for at gå glip af en observation af et rumskib.

I august 1947 blev hans tålmod belønnet. En hel

„flok“ UFO'er kom over Palomar, og Adamski og nogle af hans venner begyndte at tælle dem. En talte 184, en anden nåede til 204. „Flokken“ syntes at bestå af eskadriller med 32 i hver, og de bevægede sig ganske lydløst. De var som sølvskinnende skiver, snart svævende, snart drivende i V-formation eller i halvmåneformet orden, men hele tiden som en fuldstændig enhed i bevægelsen og med en næsten overnaturlig præcision. Ingen havde nogen sinde set en lignende præstation!

Få dage senere kom to astronomer fra Mt. Palomar observatoriet ind i cafeen. De spurgte bl. a.: „Så De skiveparaden forleden? Hvor mange talte De?“ — Adamski svarede: „184“. — „Galt!“ sagde astronomerne. — „Er 204 rigtigt?“ spurgte én. — „Det er i hvert fald mere rigtigt“, sagde astronomerne, betalte for deres drink og forlod cafeen. — Men var dette ikke en officiel bekræftelse?

— Da George Adamski var kendt på egnen som den meget omhyggelige stjernekigger, blev han i 1949 indbudt af to medlemmer af „Electronic Marine Laboratory“ på Point Loma nær San Diego i Californien til at deltage i rumskibsfotografering med det formål at samle så mange oplysninger som muligt om dette „topklasse-emne“.

Der var intet mærkeligt eller usædvanligt i denne anmodning. Hvem som helst i omegnen, som havde et transportabelt teleskop, et fotografiapparat — og en del erfaring i at iagttage himlen, ville være blevet indbudt. Grunden var, at mindre teleskoper ville være bedre egnet til at opdage og følge de hurtige UFO'er end det store på Mt. Palomar. Også apparaturet på Point Loma var for stort og for langsomt at betjene, når opgaven drejede sig om UFO'er.

Det er forståeligt, at Adamski med glæde tog mod opgaven. Og siden den dag har han taget hundreder af billeder. De bedste er blevet kendt verden over gennem hans bøger og de billedserier, vi har til rådighed i vort oplysningsarbejde. Og billederne er nok blandt de mest diskuterede og kritiserede af såvel videnskabsmænd som ikke-videnskabsmænd!

(Fortsættes) *Vagn Dybkær*

Mennesket tilbringer sit liv med at ræsonnere over fortiden, beklage sig over nutiden og skælve for fremtiden.

Rivarol.
(1753—1801).

USA vil fange »Marsbeboere« med »fluefangerlim«

Ap meddelelse fra Washington den 29.11.1963

Amerikanske rumforskere befatter sig for øjeblikket med en plan, hvorefter de vil fange „beboere“ på Mars med fluefangere for på den måde at få konstateret tilstedeværelse af evt. liv på planeten. Det vil dog ikke dreje sig om at indfange evt. livsvæsener af højere orden, men om mikroorganismer. Det er meningen fra en landet instrumentkapsel at rulle en kæmpestor fluefanger ud, hvorpå evt. småvæsener så klæbes fast. „Fangsten“ skal rulles tilbage i kapslen og analyseres.

Præsidenten for Det amerikanske institut for Luft- og Verdensrumfart (AIAA), dr. Wm. Piekering, har i Washington oplyst om et projekt til Mars, der skal påbegyndes i november 1964. „Mariner C“ skal starte med en Atlas-Agenaraket. Det antages, at denne raket, der er udstyret med fjernsynskameraer, i juli måned 1965 nærmere kan udforske Marsoverfladen. To år senere håber man at kunne lande en kapsel på planeten Mars og derved modtage oplysninger om evt. liv på planeten.

Professor Walther Darnberger, indtil 1945 leder af den tyske raketforskning i Peenemünde, nu vicepræcident i US-firmaet „Bell“, udtalte på den 12. raket- og rumforskningskongres i Hamburg, at verdensrumfarten med dens kæmperaketter „nu var kommet ind i den dyreste blindgade i verden.“

„Det vil koste 40 milliarder dollar at sende en mand til Månen og tilbage igen.“

Blindgaden ser han således: de dyre raketgiganter „Atlas“, „Titan“ og „Saturn“ kan kun bruges til én start. Denne ødselhed kan man i længden ikke tillade sig.

USA-raketteknikerne ser heri en årsag til, at Sovjet pludselig vil samarbejde med USA i et måneflyvningsprogram.

Slej.

Litteraturliste

DANSK:

Allingham:

Rumskib fra en fremmed planet	16,00

Adamski:

Flyvende tallerkener er landet (norsk)	16,00
Ombord i rumskibene	18,00
De fremmede rumskibe og vor fremtid	19,75
Rummennesker (duplikeret) (udsolgt)	
Saturnturen I (duplikeret)	2,50
Kosmisk filosofi (nyudkommet)	22,00

Hillard:

Tildragelser på Månen	8,00

Williamson:

Den glemte vej	39,50
UFO-NYT 1960	5,00
UFO-NYT 1961	10,00
UFO-NYT 1962	10,00
UFO-NYT 1963-64 udsolgt	
Kongresberetningen 1963	8,50

ENGELSK:

Adamski:

Cosmic Philosophy	35,00
Questions + Answers (kuriositet) begrænset oplag	5,00

Homet:

Sons of the sun (udsolgt)	
On the trail of the sun gods (udk. snart)	????

Michel:

The truth about flying saucers	26,75
Flying saucers and the straight line mystery	35,00

Jessup:

The Expanding case for UFO	26,75

Petersen, H. C.:

Report from Europe	28,00

Alle ovennævnte bøger haves på lager og kan leveres omgående. Til de anførte priser kommer eventuelt opkrævningsgebyr.

SUFOI kan endvidere levere alle andre ikke udgåede udenlandske UFO-bøger, men vi må regne med ca. 6 ugers leveringstid. Prisen på udenlandske UFO-bøger — som altid er indbundet — ligger omkring de 30,00 kr. Send os Deres bestilling — mange af bøgerne er snart udsolgt!

Norske abonnenter

Bestilling af UFO-NYT bør for hele året 1964 sendes til Rønne Alle 9, Sunds, Jyll., Danmark, og beløbet indbetales forud på giro 516 75 eller ved hjælp af postanvisning.

Da de første fire numre allerede er udsolgt, kan et årsabonnement kun blive på 2 numre og beløbet 8 danske kroner.

H. C.

Den, der kun går i andres fodspor, kommer aldrig foran.

Direktør Erik Stockmann.

Diverse ...

UFOer er en lektion i ydmyghed til det moderne menneske

af M. Daniel-Rops, medlem af l'Académie Française. (Det franske Akademi består af 40 medlemmer, ofte kaldet de 40 udødelige. At være medlem er en af de mest aftertragtede æresbevisninger i Frankrig. Red.)

Vi offentliggør herunder en interessant artikel med tilladelse fra M. Daniel-Rops, fra dagbladet „Ouest-France" og fra den franske forfatterforening.

Frygtsomt og diskret har dagspressen sidste sommer på ny talt om dem. Hvem? Hvad? Det er naturligvis disse mærkelige tingester, som der var så megen tale om i pressen for nogle år siden, men som vi

hører mindre om nu, disse objekter som det hører til god tone at alvorlige mennesker smiler af. Men hvad er det også for et banalt navn, man har givet dem! Thi det er jo de „flyvende tallerkener", hvorom der tales her, og det må da kalde på smilet.

Jeg indrømmer, at emnet interesserer mig i allerhøjeste grad, og jeg skammer mig ikke ved at sige det. Til at begynde med var jeg lydhør i min egenskab af historiker. De betragtninger, som melder sig med hensyn til værdien af vidnesbyrd, når det gælder om at fastslå en historisk sandhed, kan jo være både dybtgående og afslørende. Her drejer det sig imidlertid om en kendsgerning, hvis betydning, såfremt der kunne føres et bevis, ville være afgørende for vor planet, en kendsgerning om hvilken vi, der oplever den, har det allerstørste besvær med at danne os en bestemt mening. Man kan ikke lade være med at spekulere over, hvor megen tillid „historiske facts" har krav på, al den stund disse hviler på en mange gange ringere dokumentation.

Ved stadig læsning af bøger og artikler om UFO'er har jeg dernæst begyndt at interessere mig for dem for deres egen skyld og tillige at forsøge på at danne mig en begrundet mening om dem. Jeg tror ikke, jeg står alene i denne henseende, men derimod at der findes et stort antal mennesker, der stiller sig det spørgsmål, om der nu ikke bag de fantastiske udlægninger, de fremsatte hypoteser og den åbenbare fortielse fra visse kompetente myndigheders side, findes en realitet så mærkelig og så helt igennem uforenelig med det XX. århundredes opfattelse, at man må antage, at de, der har ansvaret for tingenes gang på vor klode, ikke ønsker at afsløre den.

En broget blanding af vidnesbyrd:

Der er i hvert fald én mand, der har tænkt som jeg, og det er Michel Carrouges, som lige har udgivet en i alle måder alvorlig bog om emnet, selv om titlen kunne give anledning til mistanke: „Les apparitions de Martiens" (Marsmændene kommer), forlag: Fayard. Michel Carrouges er en alvorlig forfatter. Han har skrevet flere filosofiske og sociologiske essays. Tillige er han en rutineret forsker, statistiker og eksperimentalpsykologisk analytiker. Fortrolig, som han er med disse discipliner, har han netop anvendt de herunder brugbare metoder i studiet af det fantastiske emne, som de fl. tallerkener er. I sine analyserapporter giver konklusionen ham intet sted stof til latter. Tværtimod! Dog er det fuldstændig rigtigt, at emnet „de fl. tallerkener" rummer en broget blanding af plausible vidnesbyrd, rene røverhistorier og grove, indlysende fejltagelser. Det arbejde, som Michel Carrouges har givet sig i lag med, har netop bestået i at lade alle forhåndenværende oplysninger gå igennem kritikkens allersnævreste si for således at udelukke de helt absurde, de der har at gøre med clairvoyance samt de tvivlsomme. Tilbage bliver så dem man kan fæste lid til, og som er troværdige, eftersom de kommer fra mennesker med skelneevne, mennesker hvis fantasi ikke løber løbsk og mennesker, der ikke lader sig narre af kollektive hallucinationer eller øjeblikkets begejstring. Det er om dette minutiøse arbejde, hans bog handler, og man kommer ikke udenom, at han efterlader et slående indtryk af ærlighed.

Det troværdige:

Når han frem til en konklusion? Først må det siges, at man med hensyn til værdien af de pågældende vidnesbyrd kan gå ud fra, at et ret stort antal, ca. 1/4, synes uafviselige, som f. eks. når det drejer sig om piloter i fly, om kontrollører ved radartjeneste, som har gjort deres observationer under omstændigheder, der ikke levner nogen margin for indbildning eller fantasi. Med støtte i disse vidnesbyrd forsøger Michel Carrouges at drage en almengyldig slutning. Et resumé af denne kunne have følgende ordlyd: Objekter er bleven set på himlen og ved sjældnere lejligheder på jorden. Ingen af dem indgår i den kategori af fly eller himmellegemer, som vi kender til. Objekterne har egenskaber, navnlig med hensyn til bevægelseshastighed, stigeevne og manøvredygtighed, som ikke har noget til fælles med de egenskaber, der karakteriserer vor tids flyvemaskiner, og selv om de skulle ligne drabanter eller andre raketter, hvad de nu næppe er, så kunne de i hvert fald ikke være en slags hemmelige våben, eftersom det særegne ved sådanne jo netop er, at de ikke udsættes for utidig nysgerrighed.

I henhold til Michel Carrouges' undersøgelser må man indrømme, at den hypotese, som bedst tilfredsstiller fornuften og logikken, netop er den, som ved første øjekast krænker den sunde fornuft i særlig grad, d. v. s. antagelsen af en ikke-jordisk oprindelse for disse objekter. Lad os ikke sige, at de kommer fra Mars, det skaber blot forvirring, når vi faktisk slet ikke kan udtale os om deres oprindelse. Dette betyder så meget som, at vi, det XX. århundredes men-

nesker når det drejer sig om de fl. tallerkener, måske befinder os på det samme psykologiske niveau som Indianerne i Sydamerika, da de første gang mødte geværer, eller som de farvede i Afrika, da de for første gang så flyvemaskiner. Disse primitive har opfattet det som udslag af magi, hallucinationer eller drømme. Når alt kommer til alt, er det da så ubegribeligt, så helt utilstedeligt, at der på et andet himmellegeme end vort eksisterer en form for bevidst og intelligent liv, som i henseende til videnskab er nogle tusind år forud for os — vor moderne videnskab er ikke mere end 300 år gammel — og som netop derfor har gennemskuet atomet og Kybernetikken (læren om elektronhjerner. O. a.)? Hvad er det dog for en lektion i ydmyghed for homo sapiens? Og hvor synes de dog ubetydelige, de problemer som ryster vor planet, set i forhold til alt det andet!

Fra dagbladet „Ouest-France" af 10/9 1963.
Oversat: Aage Voss.

Tænk på fremtiden — hvis De tør.

Af *Harry B. Lord*

Sømmerbølgen og verdensobservationerne

Af Harry B. Lord

Månederne juli og august 1963 viste sig at være ekstra-ordinære i Britisk Ufologis annaler. Observationer og tilsyneladende derved forbundne begivenheder steg til enestående tal for dette lands vedkommende, og det er nu tydeligt, at vi er udsat for særlig opmærksomhed for tiden. Dog udgjorde denne specielle bølge ikke en hovedbestanddel af verdensobservationerne.

Maksimum indtraf i januar og først i februar 1963. Mars' opposition fandt sted den 3. februar 1963. De fleste af disse observationer blev foretaget i Syd-Amerika (Chile og Argentina), USA, Sydafrika, Australien og New Zealand. Mod slutningen af perioden skiftede aktiviteten til Italien, hvor landinger blev rapporteret. Observationerne aftog derefter gradvis gennem april, maj og begyndelsen af juni, da der pludselig fremkom en uventet bølge af rapporter i Storbritanien, Belgien og Nederlandene, som ydermere blev ledsaget af tilsynekomster af kratere.

Jeg har forsøgt at forbinde denne bølge med det verdensomspændende mønster ved at søge efter en lignende, sekundær bølge, og finder, at der kort efter måneobservationerne i Frankrig i 1954, var en lignende bølge i Sydamerika. Da den næste bølge indtraf i 1956, var Sydamerika hovedmålet med mange rapporter om landinger. Selvom man ikke kan være sikker, forekommer det mig, at Storbritanien lige har været udsat for en foreløbig undersøgelse forud for en mere gennemgribende, som efter beregningerne skulle finde sted omkring marts 1965. Dette skulle være det store år for Storbritanien. Der vil måske komme mange rapporter om „Moderskibe", tallerkener og landinger, samt om „små mænd". Undersøgelsen dækker sandsynligvis også Norge, Sverige, Danmark, Nederlandene og Belgien.

Sommerbølgen i Syd

Jeg har tidligere antydet en mulig række af begivenheder i den nordlige halvdel af Storbritanien i løbet af juli og august 1963. På det tidspunkt antog jeg, at der havde været to hovedmødesteder, ét over Solway Firth og ét ved Themsens udmunding, de af Charlton krateret er blevet forårsaget af et fartøj fra moderskibet over Themsen. Siden da har jeg foretaget yderligere studier vedrørende denne periode og mener nu, at der var et tredie krater ud for sydkysten, muligvis i nærheden af Poole, Dorset, eller Southampton, og at dette kan have sendt det objekt ned, der forårsagede krateret på Roy Blanchard's farm ved Charlton. Dette krater er blevet omtalt i de fleste UFO-journaler. Vi ved, at det ikke blev forårsaget af et meteorit eller af en bombe, og at der ikke var tale om en spøg, og at gåden stadig ikke har fundet sin opklaring. Det er ikke lykkedes for myndighederne at finde en konventionel forklaring, og de håber nu, begivenheden enten vil blive glemt eller blive betragtet som et isoleret tilfælde.

Et kronologisk studie over begivenheder antyder, at langt fra at være isoleret, var Charlton-krateret kun ét af mange mærkelige hændelser, der finder sted i vor tid. Man bør kunne se en forbindelse mellem alle disse begivenheder. Det er for meget at forvente, at det er rent tilfældigt, at syv mystiske kratere skulle komme til syne i løbet af så kort tid i en periode med mange observationer.

Jeg tænker, det bedste forsøg på at udrede de indviklede begivenheder i syd gennem denne periode er at koncentrere sig om observationerne af moderskibstypen først, og dernæst spore, hvad der fulgte. De blev set følgende steder.

9. og 10. juni: Chelmsford, Essex.
14. juli: Parkstone, Dorset.
29. juli: Chelmsford, Essex.
31. juli: Southend, Essex, Gillingham, Rainham og Chatham, Kent.
1. august: Mange steder i Herts.
12. august: Mange steder i Wolverhampton, Birmingham området, incl. Dudley, Tipton, Walsall, Wednesbury og Darlaston, Staffs.

Observationen i Chelmsford den 9. og 10. juni viste sig at være ankomsten af et moderskib, der var interesseret i sydøst-England. Bortset fra at udløse 5 eller 6 objekter, der forsvandt, viste det sig, at der ikke havde været nogen umiddelbar aktion, for jeg har ikke hørt om yderligere rapporter fra dette område, før moderskibet blev set igen over Chelmsford den 29. juli. Det ville være af interesse for mig at erfare, om der har været nogle mellem disse to datoer.

Efter den første observation ved Chelmsford, begyndte rapporter at komme fra sydvest-England. Den første var fra Tisbury, Salisbury, Wilts., hvor en hvid kugle blev set den 8. juli kl. 15,00. To dage senere så konstabel Anthony Penny en orange genstand lyse på nathimlen, og forsvinde i nærheden af den mark i Charlton, hvor krateret senere blev fundet den 16. juli. Tre dage efter konstablens observation, blev en rød genstand set mellem Crewkerne og East Chinnock, Yeovil, Somerset. Det er interessant at notere sig, at omkring dette tidspunkt viste sig over Royal Naval Air Station i Yeovilton en „tragtformet sky". Disse siges at være almindelige i troperne, men sjældne i dette land. Et andet punkt, der bør noteres er, at disse tre observationer viste sig langs en lige linie. Skønt ikke betragtet som en orthotenisk linie på grund af tidsforskellen, lader det dog formode bevægelse eller aktivitet langs en vis bane over en periode på 5 dage.

Næste dag, (den 14.) blev et moderskib set i Parkstone, Dorset, og et krater opdaget i Southhampton den følgende dag. Næste dag kom opdagelsen af det nu berømte Charlton krater. Det er sandsynligt, dette virkelig skete den 10. juli på baggrund af konstapel Penny's rapport.

Efter 6 dages forløb synes aktiviteten at have udstrakt sig nordpå, hvor en tallerken blev set i Hinton on the Green, Evesham, Worcs., den 22. juli. Tre dage senere var der 4 observationer, som alle forekom langs en lige linie, og kan derfor betragtes som værende orthoteniske. UFOerne måtte have skullet vise sig denne aften. Kl. 23,20 blev et objekt, som sendte stråler af lys ned, set i Stratford-on-Avon, Warwick. 10 minutter senere blev en rund genstand, der skiftede farve fra rødt til blåhvidt set i Bloxwich, Staffs, 10 minutter senere igen kom en lignende rapport fra Walsall. I Birmingham (tid ukendt) blev et ikke identificeret objekt sporet, objektet sendte også lysstråler ned. Efter at have oplyst Jorden, skiftede det farve til klart rødt, steg, og forsvandt med en fantastisk hastighed. Samme nat blev et stort hvidt globeformet objekt set i Malvern, Worcs. Farven skiftede til orange, før den forsvandt mod sydøst, og udsendte et pulserende strålende lys. Tre kvarter senere blev det igen set, men denne gang i nordlig retning. En rapport fra Malvern omtalte 10 objekter.

I Birmangham blev den næste dag en genstand set, der bevægede sig SØ mod NV, og to dage senere (28. juli) blev en ovalformet genstand, grøn i farven rapporteret flyvende omkring 100 fod over Bristol. Den havde en antenne, og lavede en fløjtende støj, ligesom når man „stiller på en radio". Den følgende nat (29. juli) blev en orange ildkugle set svævende over Bristol, den forsvandt igen efter 10 minutters forløb. En time senere blev en lignende genstand set bevæge sig med fantastisk hastighed over Brittol. Der var to observationer i sydvestlig retning den følgende dag. Den ene var i Woolacombe, Devon, hvor en kvinde så en mystisk genstand bevæge sig vestpå, og en anden i Burnham on Sea, Sommerset, lige før midnat. Det var et ovalt lys med en „strøm", der kom ned fra det. Farven var rød, og det „bævrede ligesom gele". Der var ikke flere rapporter fra dette område før den 7. august, da en curkulær genstand blev set mange steder i det samme område. Den blev set i Dudley, Tipton, Walsall, Wednesbury og Darlaton, Staffs, mellem 22,24 og 22,30. Der blev nedsendt 11 UFOer, hvoraf et svævede over Birchills Power Station, Tipton. Dette syntes at have været slutningen af denne specille operation. Jeg føler, at dette selvsamme område vil være brændpunktet på deres næste tur.

Begivenhederne i Sydøstengland under samme pe-

riode er mere uklare. Der var ingen kratere, men der var indikationer, at objekter, muligvis fra det moderskib, der var set over Hertfordshire, landede i udkanten af london. En rapport om en landing i Wimbledon Common kom på det tidspunkt, moderskibet var blevet fotograferet i Garston, Herts. En tallerken blev senere set i Ackroydon Estate, London den 19. august. Den 29. august var der i Dartford, Kent et mærkeligt nedfald af strå fra luften. Jeg ved ikke, hvor dette kommer ind i billdet, men det minder mig om en rapport i Flying Saucer Review (bind 9, nr. 4). Det var en observation i Vauriat, Frankrig. Objektet, der så ud som kæmpemæssige fluer, der for af sted med enorm hastighed, bragte i deres kølvand alskens affald, gamle cementsække af papir, græs og *strå* etc.

Det er muligt, at det moderskib, der blev set forskellige steder som Chelmsford, Gillingham, og over Hertfordshire fløj over til Sydvestengland, besøgte de forskellige steder der er omtalt, og derpå vendte tilbage for at afslutte operationen med et par udfald omkring London og dele af Kent, før det vendte „hjem“. Min personlige mening er imidlertid, at der er foretaget tre operationer samtidigt, de to i syd, og en i nord, hvilket jeg tidligere har omtalt.

Naturligvis kan man ikke nå frem til nogen konklusion med hensyn til UFOernes gøremål under disse besøg. Dette er det store spørgsmål, som højt sandsynligt vil blive løst ved hjælp af andre metoder. Alt, hvad man kan gøre i øjeblikket, er at notere sig den kendsgerning, at militære installationer og kraftstationer ofte bliver udforsket. Der er også den mulighed, at visse byer såsom Bristol, Birmingham, Manchester etc. er brændpunkter for tallerkenernes undersøgelser.

Orbit. S. Larsen.

Et mirakel sker ikke i modstrid med naturen, men i modstrid med, hvad der af naturen er os bekendt.

Augustin.
(354—430).

Sig ikke alt, hvad du ved, men vid alt, hvad du siger.

Claudius.

En livsbetingelse

De fleste af de UFO-organisationer som er sygnet hen har fået dødsstødet gennem økonomiske vanskeligheder. At vedkommende organisationers politik og materialer så har været forkerte og dårlige er en helt anden sag.

SUFOI er en af de organisationer, som har klaret sig fint, og vi behøver ikke at lægge skjul på, at det skyldes vore gode materialer og den afbalancerede politik, som hidtil har været helt fri for politisk infiltration og sekterisme.

Der er dog en lille ting, som skal nævnes, fordi de færreste skænker den en tanke. Nu hvor medlemstallet er stadigt stigende, og der er en stor fast pulje af interesserede, finder man ud af at slutte sig sammen i grupper og kredse, hvor man er fælles om et enkelt eller to eksemplarer af alle udgivne materialer.

Ideen er tilsyneladende fortrinlig — men i virkeligheden er den spiren til, at der ikke kommer flere materialer, eller at de ting der kommer bliver *meget* dyre.

Husk, at SUFOI's hovedindtægt fremkommer gennem salg af materialer. Der er mange og store udgifter forbundet med UFO-arbejdet — og sparer man her, går samarbejdet simpelt hen i stå — og så er der ikke noget at skrive om i UFO-NYT m. m., og så er det at afslutningen kommer — langsomt men sikkert.

UFO-sagen er ikke blot at se lysende genstande fare hen over nattehimlen og at delagtiggøre andre i disse oplevelser! Man fristes næsten til at sige tværtimod, men vi gør det ikke.

UFO-sagen er også og måske snarere at opretholde et internationalt samarbejde med alle UFO-kredse for gennem udveksling af meddelelser, nyheder og erfaringer at nå frem til det stof, som man tager ansvaret for at distribuere til alle interesserede, inden for de områder man dækker.

I de første år var der store økonomiske vanskeligheder for SUFOI, men så var det ligesom medlemmerne forstod, at vi kun udsender materialer, som er af betydning for en dybere forståelse af det enorme, der foregår, og økonomien stabiliseredes.

Når det derfor alligevel skal nævnes her, er det fordi, *De* ikke må lulle Dem i den falske tro, at vi nu er kommet på fode for tid og evighed. Hvis

ikke *alle* interesserede køber de materialer, som bliver tilbudt, er der ikke lang vej til, at der ikke kommer andet end UFO-NYT.

Vore to sidste bidrag „Kosmisk Filosofi" og „Beretningen om Månen" er ca. 50 pct. for dyre, men det er for at kompensere for underskud ved tidligere udgivelser og for ikke igen at skulle bede om økonomisk bistand gennem en indsamling.

Salget af disse to sidste bidrag går godt, men spørgsmålet er, om det går godt nok. *Har De bestilt en af dem?* For den som går i dybden har begge bøger uvurderlig betydning — for den mere overfladiske og sensationshungrende er „Beretningen om Månen" simpelt hen uundværlig.

„Kosmisk Filosofi" ser ud til at blive udsolgt inden årets udgang.

Beretningen om Månen går i trykken i løbet af august, så når dette læses er trykningen afsluttet, og der vil kun være et ganske lille oplag ud over, hvad der er bestilt på forhånd.

Denne gang kan De måske ikke nå at gøre noget, men tænk over det i fremtiden. Vil De støtte UFO-arbejdet i Skandinavien, gør De det bedst ved at sikre Dem de materialer, vi udgiver, samt sørge for at de mennesker, De kommer i berøring med, får kendskab til vor virksomhed.

Og vil De os til livs — og det er der jo altid nogle, som er små nok til at ville — så behøver De blot at starte en kampagne mod de materialer, vi udsender! Slår den an, går UFO-arbejdet i stå — derfor garanteres!

H.C.

Jeg er kun knyttet til den, som jeg giver noget.

Antoine de Saint-Exupéry.
(1900—44).

Sodoma og Gomorra igen

Professor Agrest er blandt de mennesker, der er rede til at akceptere muligheden for, at vi er blevet besøgt af fremmede civilisationer i vor tidligste historie. Noget sådant er måske sket i året 1759 f. Kr., da Sodoma og Gomorra, „Sorgens byer", blev ødelagt. Professoren er af den formening, at denne katastrofe fandt sted, da et rumskib, der forinden var landet i eller i nærheden af Baalbeck, skulle starte, og det store tempel til ære for Baal, der er et af områdets arkitektoniske vidundere, blev opført til minde om denne ulykkelige hændelse.

Der er ingen tvivl om tidspunktet. Patriarken Abraham blev født omkring 1855 f. Kr., på det tidspunkt, hvor Halley's komet passerede (minus 35), og fejrede sin 75 års fødselsdag på tidspunktet for den næste passage (minus 34). Da han var 99 år, var han øjenvidne til en katastrofe. I dette år (1759 f. Kr.) blev en stor komet set og registreret, denne „komet" kunne udmærket godt have været rumskibet.

Hvad angår selve Baalbeck, er den omkranset af bakker. Med undtagelse af tempelpladsen er der næppe et fladt område tilgængeligt; den er derfor et af de sidste steder, man ville forsøge at lande med et rumskib, undtagen i yderste nødstilfælde. Selve templet er bygget af de formentlig største stenblokke, der er anvendt noget steds i den gamle verden.

Vi har en lang liste over samtlige hændelser, der hver for sig, eller samlet kan tjene som bevismateriale. I Babylon døde kong Hammarubi i 1750 f. Kr., i Ægypten var enten Sebekhetep III eller Mermeshafu det 13.s dynastis hersker; Ugarit/Ras Shamra-kulturen blomstrede, byen Tyros var 1000 år gammel, den minoanske kultur begyndte at gøre sig gældende; i det gamle Hittiter kongerige blev tronen erobret af enten kong Anittas af Kussara eller kong Tudhaliyas 1; i Assyrien var herskeren Sharma Adad 1 eller Gizil Sin; Malta var allerede anløbshavn for søfolk fra Fønikien; Ravruterne fra Østersøen til det nære Østen var i gang; Abraham og hans folk var netop ankommet fra Ur.

Af dette kan udledes, at selv i 1750 f. Kr. var Levanten en af historiens travle korsveje, og at vi ikke beskæftiger os med en ukendt tid. De fleste af de omtalte begivenheder er nedskrevet af samtlige skrivere, og vi skulle ud fra, hvad de har skrevet, kunne danne os et nogenlunde billede af den tids begivenheder. En udmærket klassisk kilde er Lucian, der er adskillige andre, blandt hvilke „Tusinde og een nats eventyr" skal nævnes.

En interessant fodnote til historien er at Benjamin af Tudela, det 12. århundredes jødiske rejsende skrev at „Flokke af får slikker stadig af den saltstøtte, der havde været Lot's hustru, og at den i tidens løb gradvis er eroderet".

I øjeblikket er der mindre end et dusin tidlige informationskilder om Baalbek og dets tempel, som indtil nu har vist sig at være af værdi i undersøgelsesøjemed. Både klassiske og renaissancerejsende er repræsenteret på listen. Imidlertid håber man at kunne supplere oplysningerne ved hjælp af europæiske kilder.

Templet i Baalbek blev oprindelig anvendt til at hædre Hada, tordenguden, en tidlig variant for Jupiter. Den kolossale størrelse af de anvendte sten var en kilde til forbavselse for de fleste af skribenterne, betydeligt mere end tilfældet har været for de sidste århundreders (skribenter).

I forbindelse med templet, er der tale om højder på 1800 fod, og man kan kun formode, at denne bygning har haft forbindelse med en eller anden genstand, kommende udefra, f. eks. et rumskib.

Templets mysterier var bundet med tordenkiler og med lysende stene. Man spekulerer på, om disse mon kunne have været radioaktive? En interessant mulighed. Trilithon,'en eller de Tre Sten, et navn, templet var kendt under i den sidste del af oldtiden, vejede 750 tons hver, de var omkr. 50 fod lange, og 12 600 fod^{2}brede, de var anbragt på en forhøjning, 22 fod høj. Indgangen med trappen op er 150 fod bred. Bygningerne dækker et areal på 820$\times$410 = 41.000 fod^2. Med undtagelse af Salomons tempel i Jerusalem repræsenterer det den største bygning i det område. Akropolis er delt mellem Hadad og Astarte.

For at sikre fundamentets nødvendige højde, blev en krypt dannet af enorme hvælvede tunneler 360 fod lange og 15 fod høje, konstruktionen af disse tunneler var en bedrift af ikke ringe kaliber.

Når vi tænker på brugen af Baalbek som en rumhavn, må vi tage i betragtning, at den er beliggende i en højde af 3.000 fod, og som før omtalt, i højeste grad uegnet til formålet, og kan altså kun være blevet anvendt i yderste nødstilfælde. Det bør også nævnes at bekræftende beviser kun findes i ganske ringe mængde, måske en eller anden læser vil være i stand til at foreslå andre kilder såsom myter eller legender om dette emne. Blandt de kilder, vi har betjent os af skal her nævnes: Benjamin af Tudela, La Brocpuire, Herodotus, Lucian, Maunderville, Maundrell, Philo, Sanchunathion, Plutarch, Saewulf, det gamle Testamente, og Ugarit-skrifterne.

Orbit. S. Larsen.

Guldager-Olesen og UFOerne

I anledning af Erik Guldager-Olesens artikel i sidste nummer af UFO-Nyt blot dette:

Hr. Guldager-Olesen bruger følgende fire vendinger:

1) ". . . skrevet af bladets UFO-ekspert, redaktør Orla Johansen", 2) „. . . kronikken TINGESTER PÅ HIMLEN i Jyllands-Posten for den 17. november 1963 — hvor han dog anerkender, at UFOer fra fremmede kloder holder os under observation", 3) „. . . han her giver udtryk for noget, han tilsyneladende ikke har forstand på", og 4) „. . . at han slet ikke er interesseret i at skrive for læsernes objektive orientering, men kun for sin egen skyld, som ordjonglør, hvilket virker trættende i det lange løb".

Ad 1) hr. Guldager-Olesen må selv stå inde for den fornemme titel UFO-ekspert. Ingen anden har hidtil givet mig den. ad 2) Jeg har aldrig anerkendt noget sådant — bl. a. af den simple grund, at det er noget, jeg ikke aner noget om (så lidt som hr. Guldager-Olesen formentlig gør det), ad 3) Hvis det er UFOer, jeg efter hr. Guldager-Olesens mening ikke har forstand på, erkender jeg det blankt. Men hvis det er visse menneskers måde at opføre sig på, giver jeg mig ikke så let. ad 4) Jo, jo, det var skam meningen at orientere læserne objektivt, bl. a. — og netop — for at de ikke skulle være helt uforberedt, om de tilfældigt løb på hr. Gudager-Olesen og meningsfæller.

Orla Johansen.

Anm.: Mon ikke vi skulle lade „Handy" hvile, det er efterhånden temmeligt klart, at han hverken kan eller vil forstå, hvad der foregår. Vil han fortsat vige uden om og i værste fald angribe os, ja så er det noget, vi ikke kan gøre noget ved. Lad os i stedet for tålmodigt vente på, at der skal dukke journalister op, som både kan og vil. *Red.*

En løgnehistorie har syv variationer, en sand historie kun én.

Afrikansk ordsprog.

OBS! OBS! OBS!

UFO-NYT UFO-NYT

Med årsskiftet overgår redaktion og udgivelse af UFO-NYT fra hovedkvarteret i Sunds til en kreds af interesserede indenfor kontaktudvalget.

UFO-NYT udkom første gang i november 1958. Fra det mindre og famlende bidrag til UFO-oplysningen, som det var i begyndelsen, har det vokset sig stort og godt, ja så godt, at det har internationalt ry. Det oversættes til fransk og udgives i Belgien og Frankrig, og planlægges oversat til engelsk og udgivet i hele den engelsktalende del af verden.

Da George Adamski besøgte Danmark i 1963 bad han H. C. Petersen, som hidtil har redigeret og udgivet UFO-NYT, varetage visse internationale opgaver, som led i de verdensomspændende bestræbelser, der udfoldes for at bringe sandheden ud til folk.

Disse planer er så småt ved at tage form, og sammen med arbejdet i det internationale „Get Acquainted Program" og andet verdensomspændende arbejde, er presset så stort, at UFO-NYT nu må overgå på andre hænder.

Vi beder alle have tillid til den nye redaktion og yde den lige så megen støtte, som der er vist os gennem årene. Vi takker alle, som har læst UFO-NYT og selvfølgelig særligt vore faste abonnenter. Hjælp os fortsat at sprede oplysninger om UFO-NYT. Det er det vigtigste i øjeblikket, og det er den eneste farbare vej mellem den elementære sandhed og befolkningen.

Den nye redaktion vil fremgå af nummer 1, 1965, som udkommer 1. februar.

Distribueringen vil finde sted fra: *Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding.*

Med dette nummer følger indbetalingskort for abonnement 1965 — send venligst beløbet allersnarest, det letter den nye redaktion, som inden udsendelsen skal have mange ting bragt i orden. Kommer De for sent med Deres indbetaling, risikerer De at gå glip af første nummer. *Seneste indbetalingsdato den 20. december 1964,* men hvorfor vente til i sidste øjeblik. Gå på posthuset i morgen. TAK.

H. C.

Pas stadig på

Det er forbundet med en vis risiko at figurere i UFO-NYT som kontaktperson, fordi man derved udleverer sig til diverse personers forgodtbefindende.

Vi har tidligere advaret imod al virksomhed, som ikke var annonceret og godkendt gennem UFO-NYT. Denne advarsel gælder stadig — vær på vagt og lad Deres sunde fornuft lede Dem.

Uanset, hvor materialer m. v. stammer fra — må De være på vagt — der kan komme mere senere!

SUFOI har intet haft at gøre med de to hidtidige massedistributioner. Følger De sagen op, er det helt på eget ansvar! De kan få alt, hvad De ønsker her, så hvorfor eventuelt lade sig lede ud i noget, som De ikke kan se konsekvensen af.

Der dækkes så store områder og føres så fornuftsbetonet politik inden for SUFOI's virksomhed, at personer som ikke støtter denne virksomhed, men alligevel er interesseret i at komme i kontakt med vore abonnenter, må have en indstilling, som vi med god ret må være mistænksom overfor.

H. C.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. 86 16 77.
Nakskov: E. E. Hansen, Købmandshandelen, Holleby pr. Nakskov, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, tlf. GE 1490.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. aug. 1964

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: A. Sørensen, Bøndergårdene 5.
Horsens: A. M. Berland, Sundvej 18 th., telf. 2 49 77.
Nordborg: Carsten Hedegaard, Lærkevej 10 tv., Langesø.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Ribe: T. Lau, Terpagersvej 12.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Søndergade 56.
Svenstrup Als: Jørgen Christensen, Vestertoft.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Odense: E. Hviid Steengård, Vesterbro 102,
Svendborg: Frank Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 21 34 76.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Brandstrup Vedde: H. Skougaard.
Frederiksværk: A. Hauser, Birkevej 63 st.
Føllenslev: H. Olrik, Græsmarken pr. Føllenslev.
Hedehusene: S. Larsen, Bakkevej 1, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Nakskov: Ole Henningsen, Fayesvej 39.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde, telf. 35 97 16.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, Stenlillevej pr. St. Merløse, tlf. 182.
Svinninge: A. Hervik, „Birkholm", pr. Svinninge, telf. 461.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K. telf. Minerva 9407.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.
Sundby: Å. M. Christensen, Bachersvej 67. tlf. SU 9525.

SUFOI-NORGE

Hovedkvarter: Nils Sælensminde, Fyllingen, Bergen, tlf. 6 11 94.
Rapportcentral: Gunnar Bertelsen, Hovdenvegen 13 A, Hop, Bergen.

KONTAKTPERSONER

Bjerkreim: Håkon Tjørn, Landsdal.
Bodø: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.
Dokka: Anders Frederiksen, Evjemoen.
Gammersvik: Sigmund Simmenes.
Harstad: Yngvar Hartvigsen, St. Olavsgaten 20.
Hokksund: M. Hallingstad.
Hop St.: Wohlert Nilsen, Postbox 118.
Kongsberg: Oddbjørn Ersvik, Drammensveien.
Leknes: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.
Oppdal: Sverre Teveldal.
Oslo: Gunnar Helgedagsrud, Hagavägen 30, Jessheim.
Porsgrunn: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
Ringerike: Tore Asal, Sandbråden, Åsa, Norderhov.
Salhus: Sveinung Nilsen, Salhus, Bergen.
Skien: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandsvei 6.
Svolvär: Terje Andreassen, Box 83.
Søndre Høland: Kristian Ydersbond, Hemnes.
Søvik: Ivar T. Martinsen, Søvik på Søreidgrend, Fana.
Tromsø: Arnold Lockertsen, Gulengård.
Tønsberg: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie.
Vikeså: Arnfinn Austrumdal.